

SEVGİYE DAİR

Oysa ben her gece Seni sevdiğimi itiraf ediyorum kendime Sana hiç söyleyememiş olsam bile.

Özkan Günal...

Sevgiye Dair

Sevgiye Dair

Özkan Günel

EMEK YAYINLARI

Sevgiye Dair

Yazar: Özkan Günal
Editör: Özkan Günal
Kapak: Özkan Günal
Kapak Resim: Alican Günal
İç Tasarım: Özkan Günal
1. Basım: Mart 2015
ISBN: 978-605-65491-1-3

EMEK YAYINEVİ

İhsaniye Mah. 2. Er Sok. Agora Kapalı Pazar Alanı Sit.
No: 8 F Blk Z-152 Nilüfer/Bursa
Tel: 0224 221 03 22
Sertifika No: 31634

Baskı:

EMEK DİJİTAL MATBAA

Hoşnudiye Mh. Cengiz Topel Cd. No.13/A ESKİŞEHİR
Tel : 0(222) 231 65 62 - Fax : 0(222) 231 65 61
Sertifika No: 22585

info@emekyayinevi.com
info@emekdijitalmatbaa.com

www.emekyayinevi.com
www.emekdijitalmatbaa.com

©2015 Emek Yayınevi

Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla
kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Sevgiye Dair

Özkan Günal

Özkan Günal

1974 yılında Bursa'da doğmuş olup halen Bursa'da ikamet etmektedir. Zahir eğitimini Bursa'da tamamlamıştır. İnsanı Kamil olma yolundaki eğitimini, üçüncü devre Melami piri, Seyit Pir Muhammed Nurûl-Arabî Hazretlerinin torunu Kemal Efendi kolundan olan, zahir batın babası Melami Mürşid-i Kâmilî namı Damperli, Halil İbrahim Baki Hz'nin aşk ve irfan mektebinde tahsil etmiştir. Kendisine ekilen aşk, irfan ve melamet neşesiyle hizmet görmekle birlikte edebiyatla da uğraşmaktadır. Rubailer, beyitler, şiirler, sohbetler ve beyit şerhleri ile ayet tefsirleri, roman, deyişler ve hikâyeler çalışmaları da yapmaktadır. Özkan Günal'ın Türk edebiyatına kazandırdığı eserler şunlardır,

Aşkın Dilinden, Gül Kokuları 1 ve Gül Kokuları 2 olan Rubailer çalışmaları

Vahdet Deryası 1, Vahdet Deryası 2 isimli Mısri Niyaz-î Hz'nin şiirleri şerhi çalışması

Aşktır Tevhid-i İnsan isimli Namı Damperli Halil İbrahim Baki Külliyyatı çalışması

Sebebi Yar Cemali isimli deyişler çalışması

Nokta isimli Sayın Mustafa Tatcı'nın Nokta şiirinin yorumu çalışması

Sevgiye Dair, Gitmeliyim ve Özüm Uyanıyor isimli şiir çalışmaları

Ey sevgili canan! İsimli âşık dilinden maşukun anlatıldığı eser **Arayış** isimli eser Tasavvufî alanda Risale-i Vehbiye şerhi roman çalışması

Dembir isimli Melamet sohbetleri, çalışması

Tasavvufta Kandiller isimli Kandiller ve Mevlid-i Şerif yorumları çalışması

Ona Ruhundan Üfledim isimli sohbetler çalışması

Ey İnsan! İsimli Yasin suresi yorumu çalışması

Akbaş isimli hikayeler çalışması

Teşekkür Yazısı

Bu fakiri,

Sabır, tevazu, hoşgörü ve sevgi ile birlikte irfanıyeti ile hizmet ederek kendisinin görüldüğü ayna haline getirmesiyle insan diye anılan iman ehli yapan canımın cananı, zahir batın babam olan Halil İbrahim Baki Hz'ine teşekkür ederim.

Yazılarımı yayınlayarak sizlere ulaşmamızı sağlayan Emek Yayınevine, teşekkür ederim.

Bu eserde emeği geçenlere ayrı ayrı teşekkür ederim.

Bir kitabı değerli ve güzel kılan okuyucusudur. Siz değerli okuyuculara teşekkür ederim.

Özkan GÜNAL...

Giriş

Değerli okuyucu.

Okumaya başladığınız bu kitapta, sevgiye ait yaşanmışlıkların tümünü bulacağınızı umuyorum. Çünkü sevgi denen bütünlüğü oluşturan öğeler vardır ve bu öğeler tek tek bir araya geldiğinde sevgi ortaya çıkar. Özlemek, hissetmek, beklemek, umut etmek ve acı çekmek, bazen çekip gitmek için acıya da yada gideni beklemek her gün, gibi duygular. Bu duyguların hepsini bulacağınızı göreceksiniz.

Okuduğunuz şiir'lerin devamını da evet ben bu duyguları yaşadım demeniz ve içiniz de gizlenmiş olanların açığa çıkması okuduğunuz eserin beğenilmesidir.

Sevgisiz yaşamak, kayıptır.

Kayıplarınız olmadan yaşamanızı temenni ediyorum.

Her şeye rağmen sevgi ile olmaktan vazgeçmeyin.

Sevgi bizi insan yapan en önemli değerdir.

Özkan GÜNAL...

Sevgiye Dair

Özkan Günal

Sevgiye dair izler bulmuşlar utangaç, mahcup, göz ucuyla yaptığım bakışlarım da. Sevgi kokusu varmış, yumuşak tatlı, ruha dokunan konuşmalarım da. Hoş görü, tevazu samimiyet iç dünyam da. Sevgiye dair izler bulmuşlar her anı Seni düşünmekle, Seni zikretmekle, geçen yaşantım da.

Sevda denizine açıldım, yüreğimi sandal yapıp. Adını, sıkıntı koyduklarımı attım dilime takıp. Sebep, umut yakalamak. Duruldum, düşüncelerim den sıyrılıp. Buram buram Sen kokuyorsun.

Görüyor musun? Sensizlik te düştüğüm şu hale bak. Yalanlarla oyalıyorum kendimi. Anlık heyecanlar, sahte gülüşler, beklentiler ve menfaatler üzerine kurulu ilişkilerle devam ediyorum hayata. Sevgi diye tutunduklarıma bak. Oysa ben her gece Seni sevdiğimi itiraf ediyorum kendime Sana hiç söyleyememiş olsam bile.

Sorma, Şu anki halimi, sevda bahçelerimi talan eden fırtınalar koptu yüreğim de. Kök salmış acılarım ayakta kaldı. Oysa, yeni filizlenmiş umutlarım vardı heba oldu. Güneş gibi doğ gözlerime, sonrası derin sessizlik. Viranelerim de saklı tohumlar var ekilmeye hazır. Acılara tutunmak tan nasır tutan ellerimle ekerim yine. Sakın gitme.

Hala aramanı bekliyorum. Beklemek üzecek bir ömür biliyorum. Unut diyorlar iyi niyetten. Arkasına kalp sızlatan acılar gizlenmiş tebessümler ediyorum. Bilmiyorlar ki umut derya, ben Mahi. Umudu bırakınca nefes alamıyorum.

İçim de dinmeyen, haykırsam afaka toprağı titretecek özlem var. Sevda yanıklarıyla is tutmuş kalp, her nefeste adınla dolup boşalan yanım var. Beklerken ufuklara bakmaktan yorgun düşmüş gözlerim. Anlık sitemler ve öfkelerle buruk sözlerim var. Olası bir hayali yaşamaktan yoruldum. Bu yorgunluk bitirecek beni, az da olsa, çok ta olsa sayılı günlerim var Sana adanmış.

Seviyorum, bana bakarken dalıp giden gözlerini. Dile gelmeyen, söze dökülmeyen ne düşünceler gizli bakışların arkasında. Sorma, bak ve anla der gibi halin. Al al oldu yanakların, meltemin dokunup koklamaya doymadığı saçlarını seviyorum. Senin her halini, olduğun gibi Seviyorum.

Ağlamak sessizce tenhalarda tek başına, ellerinle yüzünü saklayarak yutkularak. Yada mertçe erkekçe Uğrun da ağladığının gözlerine bakarak. Her damla da aşkını sunarak, kal dercesine ağlamak. İş işten geçip Sevgili yüreğini sökercesine gidip acılarıyla baş başa kaldıktan sonra değil. Onunla mutluluktan ağlamak.

Sözlere dökülmeyen düşüncelerim oldu benim. Tek başınayken bile dudaklarımın arkasına hapsettiğim isteklerim. Çıldırarak gibiydim, gündelik cümlelerin arasına gizledim. Bilmeden, istemeden bir baktım ki oluvermiş, hükme girmemiş kalbim itaat etmemiş. Sevivermiş neyleyeyim. Sevda bu durmaz ki yerin de dur deyince. Vanası olmayan çeşme. Ufacık el kadar kalp nasıl taşısın bu yükü, taşar elbette. Yenildim, evet yenildim. Sevdamı haykırmaya mani olan telkinlerime, ezberletilenlere yenildim. Sebepsizce başımı öne eğdim. Sevgimi, seviyorum deyişimi sessizce kimsesizce gündelik cümlelerin arasına gizledim.

Hayli zaman olmuş akşamdan sabaha görmeyeli, ne çok özledim. Sabah'ın ilk senleriyle uyanır uyanmaz dilimdeydin. Gülüşün doğdu gözlerime. Sevdanla doyuruyorum kalbimi.

Seni görünce heyecan fırtınasına tutuluyor kalbim. Elim ayağım dolanıyor, kelimeler dudaklarımdan ya çıkmıyor ya da zor dan kısık ve titrek dklyorlar. Ne olur bakışlarını zerim den çek kısa süreliğine, bir kez olsun yüzüne bakabileyim.

Küçümseyerek yapılan keskin bakışların hedefinde olmak, yapmak isteyeceğim son şeydi lakin gel gör ki sensizlikte parçalanan bütünlüğümün üzerinde her nereye gitsem. sadece senin sözlerin gezsın isterdim tenimde. Sadece senin içimi ısıtan gözlerin.

Islanıyorum yağmur altın da, sırsıklam olmuşum hüzünlerin sıçrattığı ıstıraplardan. Ellerim çaresizlikte kısık gözlerim. İlerlemekteyim soğuğa inat sabaha çıkacağımın bilinmezliğinde.

Aklım, cevapsız soruların karmaşasın da boğuşurken kendi kalabalıklarımla, seni anımsıyorum, içim ısınıyor.

Güneşli bir gün de, bahar gelmişçesine hallere bürünüyorum
Seninle. Sevda, toprakta saklı tohum açıyor kalbim de. Narin ve
bir o kadar güzel. Karanlıkta yakılan ateş gibi aydınlatıyor,
sevgiyle gözüküyor her yanı. Çöle yağmur yağması gibi hayat
dolu oluyorum, canlı. Ben Seninle sevginin her halini
yaşıyorum doyusıya.

Gözlerim öyle eskisi gibi uzun uzun yollara bakıp, dalıp gitmiyor artık. Alıştım sensizliğe. Yorgun kalbim eskiyen sevdamin hatıraları dolu. Sen gelsen de gelmesen de ben eski ben değilim, yenildim sensizliğe. Zaman, her an bir şeyler kopararak tüketti beni ve umutlarımı.

İçi, baştan ayağa sen dolu düşler kurarak avutuyorum kalbimi, kendi yalnızlığımda. Susmalarım ile içime hapsettiğim özlemim sakinleşiyor sabır telkinlerimle. Tek çaremsin, bu yüzden çaresizim, Sensizim.

Bir sevda yeşermiş kalbim de kendi bildiğine. Ne kadar narin ve güzel, yeni filizlenmiş. Yaşamın baskısına, maddenin ağırlığına, gölgesine inat. Bütün alışkanlıklarımı atıp ardıma o anı yaşayarak koklayasım var ne kadar zor olsada.

Biz, içimizdeki sevdayı haykırdık tüm dünyaya ve arkasın da durduk sonuna kadar. Yılmadan, usanmadan. Tüm yaptığımız sevdamızı beslemek adına. Kendimizi bitirmek olsa da bu çaba razıydık. Vücudumuzda açan güller den buket yaptık cismimizin olmayacağı yarınlar da sunulsun daimi sevdamıza, ispatı olsun çektiğimiz hasretlerin. Şimdi, karanlık geceler de kaybolmuşlara ışık saçan yıldız olmaya çıkıyoruz yüksekliği iki karış olan mesafeye. Dilimiz de yine bizi biz yapan sevda.

Yaşadığım sevdalardan yüreğim de kalanları bir araya getirerek geçiriyorum zamanımı. Tek tek inceliyorum anıları, düşüncelerim de. Yıllar geçse de hala taze. Canımı yakanlar yakıyor yine, gülümsüyorum gülümsetenlerle. Beni ben eden değerler her biri, her birinin ayrı yeri.

Yeni bir fikir filizlendi düşüncelerimde. Şimdi onu yeşertmek için çabalıyorum. Ezbere sarf edilen sert sözlerin zarar verememesi için muhafaza ediyorum. Besliyorum sevgimi katıp.

Sessizliğimin için de sakladığım en güzel yanım sevmek. Yaşam denen günlük koşturmaların, anlık sahte tatminlerinin arasında ki tek gerçek. Beni ben eden, beni insan eden sıkı sıkıya tutunduğum en güzel Şey. Beklentilerden sıyırıp kendimi, sadece sevmek.

Yalnızlığım bana has. Elim de kalan son şey Sen den geriye. Ne çok sevmişim. Bırak başka sevdalara kucak açmayı, bedeli peşin ödenen ilişkilerle bile bozmuyorum. Gülüşün gözlerimin önün de kulaklarım da hala kalbimi titreten sesin. Seninle yaşıyorum Sensizliği. Yalnızlığım bana has. Ben, sen ve o paylaşıyoruz bir bedeni.

Benden uzak olman engel değil sevmeme. Nerede, kiminle ne yapıyor olduğunda. Gerek yok bilmene, varlığımdan varsın haberin olmasın, yakmasın dokunuşun değdiği yeri. Gerek yok beni sevmene. Görmeme, işitme, konuşma bakıp yüzüne. Sen kalbim de kalbim senin eksenin de. Seviyorum kendimce.

Hoş geldin ansızın çekip gidişin ardından. Bıraktığın gibi değilse bu beden hoş gör. Yıprattı zaman elim de olmadan. Yüzümdeki tebessümü takındığım alaycı tavır sanma sakın. Gelişine duyulan mutluluk. Umarım hoş bulmuşsundur.

Suskunluğun mu kestiğın ceza vurdum duymazlığıma. Oysa, önemseyişimdi aramıza koyduğum mesafeler. Kalbime işleyen bakışlarından yüz çevirmiş olmak. Ne çok sevmişim seni, içime bıraktığın kıvılcım, içimi kül eden kor alev şimdi. Ben çelişkiler içerisin de gidip gelmekteyim. Ağır değilim yerim de taş misali. Seni üzmemden korktum.

Kaçırma gözlerini gözlerimden, üşürüm gecede kalmış gibi.
Başka bir şey istemem inan, bakışın yeter yangınım, kokunla
başım dönüyor çok güzelsin.

Konuşma. Sessizliğin içerisine gizlenmiş zlemlerimiz görülür hale gelsin. Kendi içimizi işitelim gözlerimiz kapalı, bütün algılarımız kendimizden yana. Sevda'nın kollarına bırakır gibi bırakalım düşüncelerimizi itiraflara. Bizim, biz olmamıza mani olan her ne varsa akıp gitsin ve öyle sevelim birbirimizi yeni baştan.

Sevginin son durağı mıdır yalnızlık, varılan son nokta. Sevda'yı bütün tutmak adına mı varılır yalnızlığa. İçi sevda dolu olsa da, sevilen akıldan çıkmasa da, tek başına yaşanıyor olsa da sevda, yine de yalnızlık. Kalbin de tüter sevgili, elinde değildir.

Duruldum, çektim kalbimi sevmelerden. Umut dolduramadı sensizliğimi. Yoruldum, her sevilende seni yaşamaktan. Suskunluğum bu yüzden belki, anlatamadım. Dudaklarımı mhrleyişim her sohbetin sonunun sana varacak olmasıydı. Giderken kendini ben de bırakmışsın.

Kendimi örttüm üzerine, üşümeysin. Bütün duygular çıplak. Kalmadı aramız, soluklar ve kokular birbirine karışmakta, mayhoşluk dolduruyor odayı. Gözler görmüyor bir çift gözden başka. Alevler kucaklamış bizi yangınımızda. Ne sen, ne ben, ne dünya kalmadı. Zamanın anlamını yitirdiği yerdeyiz.

Hüzün kaplı kalbime özlem biriktiriyorum. Her gün için bir özlem daha. Her biri diğerinden daha da büyük. Sevdikçe genişletiyorum dolup taşmasın diye, her gün daha çok seviyorum.

Yüreğimde oluşturduğun yanıklık devam ediyor hala. Tarifi olmayan hisler beliriyor adını andığım da. Düşüncelerim de, hislerim desin. Sarf ettiğim sözlerin arasında geziniyorsun hala. Bir bakıyorum dalıp gitmişim. Senli dünlerde dolaniyorum yüzüm de tebessüm şimdi ki sensizliğimde. Ben hala seni yaşıyorum.

Ben aşkımlı sırlar da öyle yaşarım, aşkımlı sırlanarak. Kimseler görmez, bilmez, işitmez. Sessiz sedasız kendimce taşırım ağırlığımlı. Yola vurmam, dağa vurmam, yalnızlığa vurmam kendimim. Hayatın içerisinde yaşamla birlikte sırtımda oluşun izleri saklar, acısını dilimde tutar da yaşarım.

Kelimelerle ifade edilmeyen duyguların yaşandığı anlar vardır, aynen öyleyim şu anda. Düşüncelerim birbirine dolanmış, halim gözlerimden yansımakta afaka. Kapatıyor olmam bu yüzden. Ben yanıyorum diye sende yanma, işte o zaman biterim. Sus konuşma, sadece tut ellerimi, yanımda olduğunu bileyim yeter.

Yüreğimin götürdüğü yere gitmek için düşünüyorum yollara, tümünde senin çıkmazına varıyorum. Ne zaman hayal kursam yarımlara dair, her seferinde senli günler görüyorum. Ben, sana değil kendime bile itiraf etmeye çekinsem de, anlıyorum ki seni seviyorum.

Hiç istemesem de gitmeyi, gitmem gerek. Gereklerin içerisinde tüketiyoruz kendimizi. Mecburiyet değil mi istemeden yapılanlar. Yaşam işte, akışına bırakıyorsun akıp gidiyorsun bilmediğin yönler. Gereklerle avutuyorsun kendini. Ertelediklerimiz hep bir adım önümüzde koşuyor, yakalayamıyoruz.

Giderken duraksayışım, gitme dur demeni bekleyişimdi,
Demedin. İçim deki hüzün galeyana geldi, başım önde
uzaklaştım dudaklarımı ısırarak. Sevgimi kalbime sırlayarak.
Gülüşün hiç solmasın, seni sana bırakıyorum kendine iyi bak.
Dönüp bakmayışım sessiz vedam olsun.

Uzaklaşıyorsun yavaş yavaş ufka doğru. Güneşin batışı gibi çekiliyorsun hayatım dan. Sensizlikte düşüncelerimi kaplayacak hatıralar. Her birinin ayrı, hepsinin tek adı, kalbim de sevgin yalnızlığıma dost. İsmi her aklıma geldiğinde gözlerimde şimdi ki an olacak. Uzaklaştıkça kayboluyorsun.

Soğuk kış günü yüzünü gösteren güneşe dönüp gözlerin kapalı, içinin ısınması gibidir sana sarılmak. Ne kadar güzel, hiç bitmesin denilen andır. Kokun huzur veriyor. Daha da sıkı sarıl düşerim yoksa, dizlerimin bağı çözülüyor.

Düşlerim uçuşuyor umut ağacımdan yüreklere. Yeni umutlar polenlesin, filizlensin diye sevdanın gelişiyle. Karamsarlık bitecek, hüznler eriyecek, mutluluk açacak şimdi gönüller de. Sevgiye dair hisler uyanacak, kalplerden çıkıp yüz gösterecek afaka. Hayat anlam kazanacak.

Sessizliğim, sana halimi arz edemeyişimden. Bakma sen vurdumduymazlığıma, umursamazlığıma ve her oluşumu kendim den yana algılıyor oluşuma. Aslın da hepsi içimdeki gerçeği saklama çabası. Yüzüne bakışımın ardından anlamsızca dalışım, seni ne çok sevdiğimi haykırışımdır.

Bu kadar yakın iken bir o kadar uzak olmanın üzüntüsüyle parçalanan kalbimi ve gelgitler yaşayan düşüncelerimi, daha fazla saklayamayacağım içindi sessizce gidişim. Bu sana vedam olsun eğer üstüne alırsan. Yokluğumu fark edişin en büyük sevincim olur.

Sevgilinin bakışında saklıdır sevgi, canım deyişinde. Gülüşüyle katlanır cemaline karşı atıldıkça. İstem dışı yapılan temasın oluşturduğu tarifsiz duygudur, soluğun kesilir. Sevgilinin kalbindedir sevgi, taşmıştır, sana bulaşmıştır, sevmen bundandır. Sadece seversin, gerisini koy verirsin.

Zamanın durduğu anlar yaşadık. Senden, benden başka hiç bir şeyin kalmadığı anlar. Ben sende kendimi, sen bende kendini, biz birbirimizde sevgiyi gördük, sadece sevgi. Sevginin görülür haliydik o kadar.

Hiç bir yere gitmeyeceğim. Ne kadar zor olsa da, ne kadar çok canımı yaksa da yakının da olmak, kaçmayı seçmeyeceğim. Sabırla bekleyeceğim günleri saymadan, zamana ve hayata bırakıp kendimi akıp gideceğim nehir gibi. Umudumu yitirmeyeceğim. Bir gün beni görme umudumu yaşayacağım, bu ağırlığı taşıyacağım.

Sabah uykudan uyanır uyanmaz seni arayışım devam ediyor hala yanı başım da, uyku mahmurluğum da. Mahmurluğum en doğal, en ben halim. Aklımla değil, kalbimle olduğum o kısacık zamanlar. Öyle yer etmişsin ki kalbimde, akıl dan öte sevda boyutuna geçince. Her zerrem seni haykırıyor.

Yalnız kendime sakladığım. Sevdanın el değmemiş masum hali. Kalbim de dolanıyorsun dilediğince, hayat veriyorsun. Herkesin bir şeylere ait dilekleri vardır kendince gülümseten. Sen, benim dileğimsin. Seni düşünmek mutluluğum.

Duyduğun Bir şarkının istemsizce dilin de dolanması, kalbinin تنها köşesinde kalmış hislerin o şarkıyla uyanmasıdır. Uzun yıllar sonunda mazide kalmış, sevgiliye beslenen sevdanın, unuttum yalanlarına inat dile gelmesidir. Sevmişsindir ve sevgi, kalbin dedir.

Bakma sen öfkeli halime, sevdamin üstünde toz, o kadar. Bir üflesen dağılır gider. Aldırma kadın deyişime, üçüncü şahıs ibaresi değil kastım. Sahiplenmem aslın da. Benim her fırsatta seni düşünüyor olmam sevgimden belli etmesem de. Hayatında her şey gönlünce olsun, sakın üzülme.

Kadınım, sevda kokuyorsun. Omuzunda huzur, koynun da aşk var saklanmış. Dokunuşunla yaşanabilecek tüm duyguları yaşıyorum bir an da. Hani, suskunsun diyorsun ya elin saçlarım da, işte ondan. Hayatın, üzerimde bıraktığı ağırlıkları alıveriyorsun, gülüşün yeşeriyor, kalbimde çiçekler açıyorsun.

Anlaşıldı, bu akşamında diğerlerinden farkı olmayacak. Kimsesizliğin sedasızlığını yaşayan, bekleyenimin olmadığını bildiğim eve gideceğim. Hiç gitmek istemiyorken. Bir umut işte, kapının kilidini değiştirmeyişim. Hani belki. Beni ayakta tutan o belkiler değil mi.

Savuruyorum bana kalanları, bırakıyorum anıları, yaşamın tek düzeyliğinden sıyrılıp kendimle kaldığım gecelerde. Biriktirdiğim nedenleri ve kafamı ağrıtırmasına tekrarladığım niçinlerimi. Sensizliği yaşamayacağım, hayat kısa, yeni sevdalara yol alacağım deyişime bakma. Kendimce oyalanıyorum beklerken.

Söyle içinden geçenleri susma. Tüm dikkatimle karşıdayım, hazırım her kelimene. Bırak aksın içinde tuttuğun ağırlıklar, ben taşırım. Suskunluğun keder denizini dalgalandırıyor. Konuş ki güneş açsın, görülür olalım.

Hoşça kal demişsin alelacele bir kağıdın üstüne. Gidişinin dönüşü olmayacağını belli edercesine çekip gitmişsin. Güle güle git ve gülerek kal gittiğin yer de her neresiyse. Gülmek sana çok yakışıyor sakın eksiltme. Ben artık seni her görmek istediğimde çiçeklere bakarım. Aklımda, kağıttaki ıslaklık değil, gülüşün de saklı çiçekler kalsın.

Usluca çekip gideceğim sessiz sedasız. Yüzüne çarpıp uzaklaşan rüzgar gibi, saçlarından düşen tek bir tel gibi gideceğim. Farkına varmayacaksın. Sen kendi hayatını ben seni yaşayacağım, hayallerimde dolanacaksın, hasretinle yanacağım. Yanın da olmak daha çok yakıyor canımı.

Yaklaş bana, soluğunu yüzüm de hissedeyim. Sıcaklığın karışsın sıcaklığıma, kokun döndürsün başımı kendimden geçeyim, kendimi bırakıp kollarına. Saçların dolansın boynuma. Yaklaş bana, düşünme sonrasını sonrası yok. Umurum da değil dünya sadece yaklaş. Arada zaman, arada mekan kalmayacak kadar.

Gidiyorum deyişinin parçaladığı sevdamin, kalıntıları vuruyor düşüncelerime, darmadağınım. Ansızın patlayan havada, fırtınada kalmış geminin kayalara çarpıp kıyıya vurması gibi dağıldım. Yarım yamalak sevgi kırıntılarıyla idare ediyorum, her son yeni bir başlangıç. Şimdi çağırırsan koşarak gelirim.

Sevdiğim kaçırmışsın gözlerini, gülen yüzünle neler düşünüyorsun kim bilir. Ellerin kenetlenmiş bir birine, titrek çıkan sesinin sebebi ne kim bilir. Saçların da dolanan rüzgar olmak isterdim, dalga dalga uzanıyor kalbime. Bu sevda beni ben den alıyor aklım başımda değil, gelir miyim kendime kim bilir.

Bekliyorum, elim den beklemek dışın da bir Şey gelmiyor. Bu aresizlik yiyip bitirse de beni bekliyorum. Bir gün son bulacak olmasının umutlarıyla avutuyorum yorgun kalbimi. Ben de, sen den kalanlar dışında kalan yok. Onlara tutunup bekliyorum. Bıraksam düşerim, özlemler ektiğim geliş yollarına.

Ne zaman içimde mutluluk yeşerse, sen geliyorsun aklıma. Tebessüm oluşsa dudaklarımda, parıldamaya başlasa gözlerim, sen belirliyorsun karşımda. Hiç unutamadığımsın. O kadar güzeldin ki, güzelliğe ait tüm hislerde seni yaşıyorum. Her sabah yeniden doğuyorsun penceremden.

Yıllarca beklemişim. Gülüşünle hiç tatmadığım hisler belirince kalbim de anladım. Karşında saçmalayışımı hoş gör, elim ayağım, dilim dudağım dolanıyor. Bütün ezberlerimi sıradanlaşmış, yaşam şeklimi alt üst edenimsin. Alışık değilim, biraz zaman ver.

Sessizce kaçıp gitmek değil benimkisi, sessizce seni sana bırakmak. Anlatamam. Belki bir gün geri gelirim, beklemezsen güvenmem. Cevapsız nedenlerinin kaynağı olacak ben, üzülme diyeceğim üzüleceksin biliyorum. Sen, beni karşılıksız sevensin. Laf kalabalığına gerek yok, sadece kendine iyi bak.

Gitmek istiyorum kendimi ardımda bırakabilirsem eğer. Uzaklaşmak her adımda, unutmak istediklerimi bırakarak. Yeter bu kadar üzüldüğüm, bu durgunluk, bu sessizlik yeter. İçimden sökercesine, avazım çıktığı kadar bağıra bağıra gitmek istiyorum. Kendimi yanıma almadan, nereye gittiğimin önemi olmadan.

Gideceğini biliyorum, çekip gideceğini. Karşılıksız, umutsuzca ama delice sevdiğimi biliyorum görüyorum. Kendimi tutamıyor seni seviyorum. Uzat elini tut elimden bir söz söyle, sus de bir şeyde yeterki söyle. Yada sarıl kokun içime dolsun, sensiz olacak günlerimde beni ayakta tutacak güç olsun.

Ben her kadında seni aramaktan yoruldum. Her çiçekte seni koklamaktan. Hüzünleri karıştırmaktan, acıları ayıklayıp bakınmaktan, geçmişi kurcalamaktan yoruldum. Her güne sensiz başlamaktan, günü sensiz yaşamaktan, yalnızlığı seviyorum yalanından, yoruldum. Ben, her kadında seni aramaktan, her sese sen diye bakmaktan, aynalardan kaçmaktan yoruldum, dön artık.

Gözlerim yollardan kurtulsun artık gel. İçimdeki özlem bitsin, hasretim sana, susadım, kalbim sızlıyor dinsin artık gel. Beklemekten yoruldum, ümit etmekten, her günün sabahı hüznlenmekten, sensizlikten yoruldum gel. Gel diyecek takatim bitiyor son demim olsun. Bende bıraktığın boşluğu yalnız sen doldurursun gel.

Bekliyorum gözlerim yollarda, bitti bu hasret, özlemek bitti. Beklemenin üzerimdeki ağırlığı gitti sözleri dudaklarım da. Tekrar tekrar dolanıyor aklımda. Heyecan var, yerinde duramamak kıpır kıpır olmak var yüreğimde. Sevinçten gözlerimde yaşlar var. Bekliyorum geleceksin ya yaşandı bitti her ne olduysa, gerisi yalan bana.

Gözlerim yorgun beklemekten bekliyor öylece, sevdam ağır hayatın yükü eklenince. Özlemin hırçın, asi, isyankar özlemin yüreğimin kapılarını yıkıp geçince susarım sessizce beklerim. Suskunluğum kendime, kelimeler kalsın dağarcığımda, Yerinde ağırdır. Yalnızlığım yokluğunun tepkisi. Yüreğim karanlık sen olmayınca. Güneş gibi doğarsın bir gülüşünle. Umut işte, en büyük zayıflık, en büyük güç. Neden? Bekliyorum gel diye.

Giden sevgilinin ardından bakarken üzerinde bıraktığı boşluğun ağırlığını hissedersin. İçinden feryat edersin kal diye, dile getiremez diyemezsin. Ellerini uzatıp tutmak istersin, baksın istersin son bir kez, kalsın istersin. Oysa, saatler dönmez geriye sadece seyredersin, Çaresizsin. Ufukta kaybolan sevgilinin ardından seyredersin. Buğulu gözlerini, yanık yüreğini, titrek sesini gizleyemezsin.

Gidiyorum, gidişim de etkisi yok kimsenin, kendim gidiyorum. Hüzünleri aldım yanıma, yalnız geçen yılları, beklemenin ıstırap veren sancısını ve kimseye sezdirmeden akan yaşlarımı. Gidiyorum, koynumda sevgim, isteğim, beklentilerim ve zamanın izlerini gizleyemeyen gözlerim. Bilinmezliğime gidiyorum.

Sevmeme izin ver. Bir kez olsun bak gözlerime yere eğdiğin başını kaldırıp, içtenlikle bak gözlerime. Birbirine kenetlediğın ellerini çöz artık, tut ellerimi öylece. Kalbinin sevmesine izin ver. Göreceksin ki hayat, sevince, sevilince daha güzel.

Sen uzaktan tanıdığım asla yakınlaşamadığım ama gönlümü kaptırdığımsın. Aşık olunacak nadide kadın. Ulaşılmayan. Ben sana tutkun, sana hayran, sen kalbini açmayan. Anlatamam halimi, tarif etmez hiç bir şey içimdeki sevgiyi, sındüremem alevi. Sen güzelsin, su gibisin içimde, sen bakışsın, pırıltısın gözümde, küçük bir kuş yavrusu titreyen elimde, sen meleksin gönlümde her şeyinle. Karda açan kardelenim, bataklıkta ki orkidemsin. Her düşündüğümde yüzüme tebessüm getirensin. Sen uzaktan tanıdığım, asla yakınlaşamadığım ama gönlümü kaptırdığımsın. Sen, yalanda olsa benim kadınımsın.

Gecenin ortasında yalnız kaldığım an, içimden bir şey kopup, kalbim sızladığı an, ağırlaşıyor özlemin dayanılmaz oluyor, çekilmiyor hasretin neredesin? Canım seni istiyor, ellerim ellerini, gözlerim gözlerini, tenim tenini arzuluyor neredesin? Kendime sordukça, sordukça hayaline, haykırıyorum ulaşılmaz sabahlara neredesin? Güneş doğmayacak sanki, yarınlar olmayacak. Hayalinde kayboluyor neredesin? Tanımadığım birisi de olsa bir haber yolla bana, halini bildir, nasıl olduğunu bildir, güç ver, can ver canıma bitsin bu ayrılık gel de mesela neredesin? Tükendim artık, ayağada kalkamıyorum, çaresizim, döneceksin umuduydu tek desteğim, o da bitiyor neredesin? Neredesin sevdiğim.

Özledim seni, tutmayı ellerini, öpmeyi, doyasıya seyretmeyi gözlerini, bakışımla keşfetmeyi bedenini. Sözlerini, dikkatlice özenle seçtiğin kelimelerini. Tebessüm etmeni, gülümsemeni, her gülüşünde görünen saf yüreğini, özledim seni. Burada olsan, sana dokunsam, sarsam, kucaklasam. Koklasam, koklasam, bir öpüşünle bütün mesafelerden, hasretlerden kurtulsam, sıyrılısam diyorum. Seni ilk ve son kez öpmediğim için pişmanlık duyuyorum çok özlüyorum.

Özledim, meltemle savrulan saçlarını koklayıp narince okşayışımı. Sana sarılıp içime çekerdim kokunu, özledim doyasıya sarılmayı. Seviyorum derdin, titrerdin, ürperirdin ya, hani gülerdin, utanır başını öne eğerdin. Utanışını özledim. Gözlerine bakmayı, bakıp kaybolmayı, kaçamak öpüşlerdeki hazzı, aşkını özledim.

Seni seninle düşündüm, sen oldum bir müddet. Sevmeyi anladım, sevmeyi tattım sonuna kadar. Unutmaya yüz tutmuş duygularım canlandı. Daha bir başka görüldü alem, hayat bir başka anlam kazandı. Seni seninle düşündüm, sen oldum bir müddet, sen de kendime baktım, beni anladım. Sevgide ne kadar da noksanmışım.

Sevdalandım yine, birden bire öylesine sevdim yine. Tüm sevgimle, sevdamla sevdim seni. Her defasında başka sevdim, Her defasında daha gerçekçi. Doyamadım sevmelere, sevmeler de bittim, sevmeler de eridim. Safım şimdi, saf halimle sevdim, sevdamla sevdim seni. Ben her gün, tekrar tekrar sevdim seni. Sevdam da eridim, sevdam da dirildim, sevdamla sevdim seni.

Seviyorum seni, bilmesen de. Bakıyorum güzelliğine uzaktan, bakmak yetiyor kalbimi eritmeye, görmesen de. Seviyorum seni hissetmesen de. Açıyorum yüreğimi her sabah gözlerinin önüne, haykırıyorum yüzüne seviyorum diye, işitmesen de. Seviyorum seni, bir yüreğe sığmaz sevgim.

Saat gecenin bir yarısı, sokaklar bomboş duruyor, lambalar bile yalnız, lambalar kısık yanıyor. Islak kaldırımlara damlalar yalnız düşüyor. Gariplik sarmış her yanı yoğun bir sis çöküyor. Karanlığı yaran ses yalnız yankılanıyor. İçimde tarifsiz korku, korku yalnız dolaşılıyor. Gün doğacak olmalı yağmurda usuldan yağıyor, sarkaçlardan akan su yere yalnız dökülüyor. O kadar sarmışki yalnızlık her yanı güneş, yalnız doğuyor.

Bir gün bir bakarsın yalnızsın. İşte o zaman gerçeği anlarsın. Anlık zevklerden, gündelik ilişkilerden haz aldın, yanılmışsın. Sevmekten kaçmışsın, sevmek sevdiğinde yok olmak, sevmek o olmak, bağlanmaktan kaçmışsın. Seni sevenin sevgisine hayran olmaktan, elinde olmandan sevgiye sevdalanmaktan korkmuş, uzaklaşmışsın, şimdi yalnızsın.

Hayatın anlamsızlaştığı yerdeyim. Hani her şeyden vazgeçer ya insan, sebepsizce, öylesine, birden bire, kendisi de isim koyamaz o haline, işte tam o yerdeyim o dönemeçte. Ne aklımdan çocukluğum geçiyor, ne yaşadıklarım. Sevgimi, paylaştığım yalnızlığımı anlattığım anılarım, ne mutluluğum, ne de akan yaşlarım. Başı boşluklarda karanlıklardayım. Sevgisiz, şefkatsiz, sensiz, bensiz ve bizziz, dedim ya sebepsiz, kimsesiz. Umudumu bitirdiğim, kendimi yitirdiğim yerdeyim.

İşte, beklenen gün geldi, gidiyorsun. İçerimde burukluk, sevgimde boşluk bırakıyor ve sen gidiyorsun. Şimdi anladım sevdiğimi, yıllarımı zayi ettiğimi. Görünce gidişini. Anladım beni sevdiğini, anladım seni sevdiğimi. Gidiyorsun, biliyorum gitme kal desem kalmayacaksın, seviyorum desem duymayacaksın, son bir kez bakmayacaksın. Yüreğinde ki kırık sevdanla yola çıkıp uzaklaşacaksın. Ben artık sensiz yaşamaya alışmalıyım.

Sen bir gülsün ak anlatan, aık olunan. Zarar gelmesin diye tek bir tanene narince tutulan, koklanan. Sen bir gülsün aık olunan, sevgiyle bakılan. Bense diken dalı tam altında duran. Sana hayran, sana tutkun olan. Anlaılamayan, hor bakılan, korkulan, sevgiliye sunulurken bile kesilip atılan, ayaklar altına alınan. Ben diken dalı, seninle güzel, sensiz hiç, sana açık olan.

Hiç zor değil sensiz olmak. Hayatı sensiz yaşıyor gibi yapmak. Her sabah sensiz uyanmak, günaydın demek yanı başımdaki yastığa. Yeni güne yeni biri gibi başlamak, sensiz bakmak camdan dışarıya. Hava güzel mi? Diye sormak, cevap bulamayıp yine kendin cevaplamak. Seni aramak yanı başımda. Hiç zor değil yokmuşsun gibi davranmak, kapıdan çıkarken duralayıp hoşça kal diyerek boşluğa el sallamak. Hiç zor değil sensiz olmak, aşkı tek başına yüreğimde taşımak. Hiç zor değil, inan hiç zor değil sensizliğe alışmak. Çok zor.

İçim de sevdan var. İçerimden kuşattı fethedilmez kalbimi, bütün surlarını yıktı, buzlarını eritti yüreğimin. Talan etti, sonunu getirdi bir daha sevmem diyen düşüncelerimin. İçimde sevdan var şimdi. O kadar kaçırmışken gözlerimi, kaç kez yutkundum sözlerimi, seni.... diye çıkmasınlar dağarcığımdan hiç anlamadan. İçimde sevdan var şimdi. Gel al gücün yeterse, bir gülüşe kaybettim kendimi, bir bakışa yenildim, sevdanla açtım gözlerimi. İçimde sevdan var şimdi.

Anlatabilsem, sana olan duygularımı. Dile getirebilsem, gösterebilsem yandığımı, bütün zamanımın seninle aktığını. Gösterebilsem varlığımı varlığının kapladığını. Seninle yatıp seninle kalktığımı, her anımı seninle yaşadığımı. Söyleyebilsem her şeyi bir kenara bırakıp boşlayabilsem, terk edebilsem senden ayrı kılanları. Yanına gelebilsem, seviyorum diyebilsem, bütün cesaretimi toplayıp, gözlerine bakıp anlatabilsem aşkı.

Yoruldum, seni sevmekten, sabırla beklemekten güzel gözlerin bana da güler diye. Yoruldum, bir tebessümün çok mu bana. Gamzene sevda biriktirmekten yoruldum. Her görüşte sevinmekten, gülümsemekten, selam vermekten, on adım gelip bir adım için umut etmekten yoruldum. Seni sevmekten, senin olan her şeyin üzerine titremekten, bana en yakınken yüzlerce engeli geçerek sana gelmekten yoruldum.

Ben her güne seninle başlamak isterken mesafeler var aramızda neden? Sorun ben miyim, sen misin. Yoksa, sorun yok ta ortada ayrımı düştük bilmeden. Sımsıkı tutunmak yerine gevşek mi kaldı sevdamız. Yaşamın çekim gücüne, hayatın akışına mı kapıldık, neden? Geçici sevdalara, fani olanlara, anlık hazlara, sorumsuzca yaşamının tadına mı kapıldık, neden? Gel dönelim yol yakınken bu ayrılık neden?

Bitti, başlamadan bitti sevdamız. Yakınlaşmadan, uzaktan sevmenin tadı yüreğimizde, buruk. Dışa vurulmayan hisler, dile gelmeyen düşünceler, korkarak sevmenin getirdiği ürpertiler, bakışları gizlemeler, karşılıklı çekilen özlemler bitti. Neydi bizi ayrı tutan. Sevdamıza gem vurup içimize bağlayan neydi. Gözümüzden belliydi ne çok sevdiğimiz. Biz, zamana yenildik. Nakıs anlayışlara, kem bakışlara, olur olmazlara yenildik ve kendimizi sıradan eyledik. Daha başlayamadan sevdamızı kendimiz bitirdik.

Düşüncelerimdesin, sana bakıyorum uzun; uzun; seni düşünüyorum. Küçük bir tebessüm var yüzünde, mutlu oluyorum sen gülünce. Ne kadar güzelsin. Sevgin var kalbimde gizleyemiyorum, ne kadar aşıkam gözlerimde. Seni seyrediyorum tüm alemde her halinle, gördüğüm her yüz sen. Ne kadar güzelsin.

Akşam olup güneş nazlı nazlı çekilirken üzerimden. Gecenin karanlığına yavaş yavaş girerken istemeden, sokaklar boşalacak şimdi. Beni yalnızlığa bırakacak az önceki telaşın sahibi umursamaz, vurdum duymaz, halden anlamaz, yanımdan geçerken bile dönüp bakmaz insanlar bilmeden ve ben, kendi sevdamin ağırlığını tek başına sırtlarcasına yürüyeceğim bilinmezliğe. Aydınlık iç dünyamın güneşi olan sen çekip gitme, içerimi karanlıklara koyma diye, sevdamla dolu yüreğimi alıp gideceğim. Seni, sensiz seveceğim.

Seni sevmenin tadı var yüreğimde, sözlerinin izi var. Gözlerin değdi bir kere gözlerime, gözlerimde izin var. Dilimde ismin, yüzümde nefesin, sonuna kadar yaşadık sevilmenin hazzını. Hislerimde şefkatinin izi var. Sensiz olsam da buralarda, kulağımda sesinin izi var. Ne güzel yaşadık aşkı seninle, aşkının ruhumda izi, bende aşkının daimîliği var.

Bir sen yoksun. Kokun odamda duruyor hala, resmin duvarda. Geride bıraktığın dağınık yatak, yarısı içilmiş bardak, yanmayan çakmak, masada kirli kalmış tabak, hepsi burada. Sevdamda burukluk, üzerimde durgunluk, yaşantımda boşluk. Her akşam sensizliğe çekilen sarhoşluk, hepsi burada. Sen beni bilirsin, ben hala aynı ben fazla değişen yok bende ve buralarda, aynı sokak, aynı lamba, güneş cama vuruyor hala her doğduğunda. Aynı gece, aynı mücadele, aynı heyecan her eve geldiğimde. Yalnızca, hasretim bir güler yüze, bir tatlı söze. Hasretim sana, senden gayrı ne varsa hepsi burada ama bir sen yoksun yanımda.

Sevmelerle tükettim ömrümü, hep sevdim. Menfaatsiz, karşılık gözetmedim, ölçmedim. Seilmeyi, beklemedim, sevmiş olmayı sevdim, sevginin kendisini, lezzetini, güzelliğini sevdim. Sevmiş olmakla yetindim. Sevmelerle dolu kalbim. Kalbimle seyrettim âlemi. Sevgi ekim içerime, sevgiyi sevmelerle besledim, sevgi biçtim. Ben ömrümü sevmelerle tükettim.

Anladım aramızda her şey bitti. Ne sen kalacaksın, nede ben, ayrı diyarlara gideceğiz, göçeceğiz buradan. Ben haklıyım edası olacak yüzümüzde. Yalancı kazanışların sahte gururu içimizde. Soğuyunca düşünceler, açılınca öfkeyle perdelenen gözler, anlayacağız gerçeği, aramızda her şeyin bittiğini. Aslında ikimizin de pes edip kaybettiğimizi.

Gece gebedir gündüze sancısını yaşıyorum, içimde, yüreğimde tüm ağrısını. Karanlık sessizliklerde dirhem uyku girmemiş gözlerime. Belirsizlik hakim, üşüyorum gece soğuk, bakışlarım donuk. Düşüncelerimde boşluk, bekliyorum neyi beklediğimi bilmeden. Ben her gece katlanılmaz sancıları yaşıyorum. İşte, güneş yeniden doğuyor, anlıyorum. Aslında her gece, gebe gecelerin sancısıyla yeniden, tekrar doğuyorum yeni günlere.

Sensizliğe mahkum ettim kendimi. Bentler çektim sevgimin önüne taşmasın, taşıp sana akmasın. Kilit vurdum kalbime st üste, sakladım en derinlere, kendini sana amasın. Kapattım gözlerimi, sırladım dilimi, gizledim, her şeyimi uzak tuttum olabildiğince uzak, senden kendimi, yetmedi. Aşkı sensiz taşıyamadım, seni sensiz yaşayamadım, yapamadım. Gülüşün yeter, bakışın. Dokunsan yanarım, yanamaya razı karşındayım.

Bende kalan sevgin var unutulmayan. kalbimin en kuytu yerinde saklıyorum. Herkes den gizlediğim hislerim var sana karşı, beslediğim hasret var. Alev sarmış bedenimi, içerimde yangın var dumanı olmayan. Düşlerim var her anı seninle dolu hayallerim var. Bende, sana karşı kendimden bile gizlediğim aşk var.

Beklemek zor gelmeyeceğini bilerek. Gözden kaybolan yolun sonunda ışık olmadığını görerek. Her şeyden çok isteyip gelmeni, gelmeyeceğini kabullenmeden inatla beklemek. Ümit etmek ümitle, özlemi bir edip ömrü tüketmek zor. Yavaş yavaş sona doğru ilerlerken zaman, tek başına sevip, her anını beklemekle geçirmek, senin olmadan tüketmek. Zor beklemek.

Mahzunum şimdi, elimde kalan son şeyde iliğime kadar titreten rüzgarla beraber uçup gitti. Umutlar tükenmezdi hani, tükendi bitti. Yere dökülür, ziyan olur diye sımsıkı tuttuğum sevdamızdan, bir çırpıda ellerimizle yaşamın içirişine saçıp yediğimiz sevdamızdan, geriye kalan kırıntılar da beklemenin verdiği yorgunlukla, gevşetince elimi uçup gitti.

Beklemek yıpratıyor, yıpranmak hayatı götürüyor, yaşamaya değer kılanları. Silip süpürüyor bir daha lazım olmayacak atıl malzeme gibi, fırlatıp atıyor, yok ediyor. Oysa, ele geçmez giden zaman ve yaşam geçmiştir artık her ne olduysa. Önüne bakmak lazım. Beklemeyi, bırakmak, hayatın akışına uymak lazım. Yaşamın lezzetlerinin tadına varmak, edebi aşmadan.

Her kes hayatını yaşamaya devam ediyor sonunda. Üzüntüler, kederler, anlık istekler, hevesler, düşünceler bir müddet, kısa sürecek. Sen duruyorsun diye zaman durmaz, zaman da akıp gidecek ve yaşam, senin için kaldığı yerden devam edecek. İçinde burukluk olacak bir müddet, inan o da geçecek. Yaralanmış kalbini sevildikleriyle onaracaksın. Unutulmaz sandıkların yaşamın içine karışıp, hiç anlamadan unutulup gidecek. Unutamasan da yaşayacaksın.

Üzıldüm. Durgunluk düştü yüreğime, suskunluk dilime. Boşluğa takılmak var gözlerimde neden sizce. Üzıldüm. Neden ve niçinlerle dolu düşüncelerim, sebep aramakta aramızda yaşananlarda, konuşulanlarda. Geçerli bir sebep bulamadım, ayrılığı anlayamadım. Üzıldüm. Sessizce gidişinden, seni bensiz, beni sensiz, koydun desem anlamsız olacak. Aslında sen, yanımdayken bile gitmişsin. Bunu geç farkettim.

Sen, inceden sızısın içimde. Bakışlarının açtığı kanayan bir kesik yüreğimde. Bilmiyorum kimsin gerçekte lakin, bende bıraktığın hayranlıksın, hoşluksun, tebessümünün oluşturduğu gülümsemesin yüzümde. Karmaşıklısın hislerimde, şaşkınlık gözlerimde. Sen, kimsin, nesin, bilinmezliksin aklıma göre. Önemli değil, sen sevdasın ilk görüşte.

Kimsenin olmayan sokaklarda kimsesiz dolaşmanın, kalabalığın ortasında tek başına durmanın kalbimde, hislerimde, kısaca beni var eden her şeyimde, tüm bedenimde sensiz olmanın boşluğu var. Yalnızlık alır beni bilinmezliğe. Bilinmezliğin kaygısı, boşluklarda tutunacak sen olmayışının korkusu var. Düşüyorum yaşam denen uçurumun kıyısından. Yar, ellerin nerde.

Seni sevmiş olmanın mutluluğu varken gözlerimde, benim olmadığını göremedim kalbinde, üzgünüm. Çırpınırken etrafında, heyecanlanırken yanında, ayırmadan bir an bile bakışlarımı yüzünden, göz göze gelelim diye, benim olmadığını göremedim kalbinde, üzgünüm. Feda etmişken, silmişken, elimin tersiyle itmişken senden gerisini, o kadar kaptırmışım ki kendimi, bakmışım ama görememişim beni sevmediğini, üzgünüm. Mutluluğum, gülüşüdür. Git güleceğin yere, razıyım.

Kendimi kandırmakla geçmiş günlerim. Kendime söylediğim yalanlara inanmakmış aresizliğim. Kurduğum küçük dünyanın etrafına çitler çekmiş, sabit ama karşılığı olamayan fikirlerim. Savunmakmış kendimi daima haklı grmelerim. Ne kadar yanılmışım. Bir daha geri gelmeyecek ömrümü harcamışım.

Bilirsin ne kadar zordur bazen konuşmak. Duygularını anlatmak istersin baştan sona, eksik bir taraf bırakmamak, acaba şüphesi oluşturmamak istersin yapamazsın. Boğazında takılır kalır anlamlı olsun, soruya mahal vermesin diye itina ile seçip sıraladığın balık kılıcı misali kelimeler. Konuşamazsın, sadece baka kalırsın. Aslında sen gerçekten sevmişsindir, bunu dile getiremezsin.

Bir sevgi tuttum içimden, kalbim sana doğru kayarken. Yalnız sana ait bir sevgi. Hislerimle beslenen, dile gelmeyen, bakışlarımda gizli, düşlerimdesin. Umutlar filizlendi kalbimin تنها köşesinde. Gün gibisin aydınlık ve parlak. Seviyorum içimden.

Sinemde gizli sevdasın sen, aşık olursa sevemem diye. Gelirse dillere, düşerse sözlere, ulaşırsa halden bilmezlere, kulaktan yol bulursa kör kalplere, sevemem diye. Sinemde gizli sevdasın sen. Yalnız bana ait, el değmemiş. Sinemde saklı sevdasın sen.

Sensizliğin kavurucu sıcaklığında kan ter içerisindeyim. Nedenler birbirini kovalıyor peşi sıra. Umutlar tükenmiş, düşünceden kesildim. Bir serap misali hayalin tam karşımda, gerçek olmadığını bile bile bel bağladım hayalinin gülen yüzüne. Anılarım tükenmiş her üzüntüde, sevgim buhar olup gitmiş, kalbimden yemişim sensizliğimde. Sensizliğin kavurucu sıcaklığında bitap haldeyim, neredesin?

Anladım, aramızdaki her şeyi bitirmişsin, daha başlayamadan bitirmiş. İçimize bakışlarla, konuşmalarla, ufak ve tatlı yakınlaşmalarla ekilen sevda tohumlarını, yeşermesine izin vermeden, sevgiden yoksun, gözü kara, kalbi kara, sözü hançer gibi sırtından vuranların gayretleriyle tüketmişsin. Anladım, sen o ilk adımı atamadan tereddütler içerisinde kendini geri çekmişsin. Bugün gözlerini benden kaçırdığın gibi.

Yoruldum, takat getiremiyorum sevmenin ağırlığına. Omuzlarıma binen, kalbime çöken, akıl, mantık bırakmayan, dizlerimin bağıını çözdüren sevmenin ağırlığını taşıyamıyorum. Göğüs geremiyorum sevdasızların bakışlarına. Ben, içi boş sevdalarda bulunmadım hiç bir zaman, lakin yoruldum sevmenin ağırlığından.

Gözlerin nemlenmiş, sesin çıkmıyor, hangi duygulara dalıp gittin kim bilir. Hangi sevdanın silinmez izleri var yüzünde. Şafak sayar gibi gelir diye giden sevgili, her gün için çentikler açmışsın kalbine. Ellerin, sıkı sıkı kenetlenmiş bir birine. Hal ile anlatıyorsun özlemini. Anlıyorum seni.

Özledim, düştüm yollara nerede olduğunu bilmeden. Yıllar, sana hasret geçti, sesini duymayalı. Gülerken gül yüzünde gül misali gamzeler açardı, açıyor mu hala. Alnında iki çizgi oluşuyor mu hala. Heyecanlandığında sesin titrek çıkardı senin, sakarlaşırıydın hani, başın düşerdi önüne, düşüyor mu hala. Sen bakamazdın gözlerime, ben, biterdim o haline. Özledim, düştüm yollara kalbinde yerim var mı hala bilmeden.

Bir gün daha geçti sensiz adına yaşamak denirse. Umutlar, yeni doğacak günlere çevrildi nedensizce. Neden aramak boşuna aslında yaşam denen bu yolda. Kaç gün devirdim gelirsin diye, hüsrarla biten her bekleyişin gecesinde hayâller kurdum gelişle ilgili bir sonraki güne. Yaşadım böylece adına yaşamak denirse.

Öyle güzelsin ki içimde, bırakıp gittiğin o gün ki gibi. Yeni açmış çiçek, çiçekte kelebek gibi. Yıldızlı bir gecenin sabahı doğan güneş. Su gibi saf, sevginin kendisi gibi. Hayâllerim de yaşıyorum en güzel halinle, aradan yıllar geçti, sen ilk gün ki gibi. İçimdeki senin yok bir eksiği. Şimdi buluşup seninle üzmem kendimi, üzmem seninle içimdeki seni.

Bir tarafım istiyorken seni, bir tarafımın kaçmak emeli olabildiğince uzağa. Bitiriyor içimdeki çelişki, kaldırıbilsem aklımdaki nedenleri, dinleyebilsem kalbimi. Durgun bir su olacak düşüncelerim, bitirecek çıkmazlara sokan çelişkimi, huzura erdirecek hem seni, hem beni.

Aşkın en temiz, en doğal halini yaşadık seninle, Kelimeler dönüşmezdi sözlere. Şimdi ben her akşam aynı saatte geleceğim işten sensizliğime, aya bakacağım yine pencereden, aynı yerden. İki tabak koyacağım masaya, iki bardağa da dolduracağım özlemlerimi. Yemekleri çift kişilik yapacağım, dalıp gideceğim, yemekleri yakıp, mahcup olacağım yine. Aynı saatte yatacağım yatağa, aynı saatte uyanacağım, aynı pencereden bakacağım dışarı. Tam o saatte çıkacağım evden işe. Ben hep sen varmışsın gibi yapacağım, yorgun kalbimi kandıracağım.

Unutulmuyor, gerçekten sevdiysen, bir yolunu bulup kendisini hatırlatıyor. Hayatın akışına bıraksan da kendini, yaşasan da dolu dizgin, saklamış olsan da kalbine gözlerin kapalı, sakladığın yeri unutmuş olsan da, sevgili, her seferinde bir yolunu bulup hatırlatıyor kendini. Ona ait olan her hangi bir şeyle hatırlatıyor kendisini. İşte o an dalıp gidersin geçmişe, yüzünde tebessüm oluşur. Özlediğinin göstergesidir aslında, kabul etmesen de.

Unuttum seni, seninle ilgili her şeyi unuttum. Yaşamı sünger yapıp çektim üstüne. Yaşadıklarımızı unuttum, sevdanın sarhoşluğuyla yaptıklarımızı unuttum. Saatlerce hiç konuşmadan yan yana otururduk, küçük dokunuşların hazzında kaybolurduk, ya da, saatlerce konuşurduk hiç dokunmadan, huzur veren kokun vardı, içime işlemiş, kendine çeken gözlerin. Yakınlaştıkça birbirimize titrerdik elimizde olmadan, unuttum. Kendimi, vurdum duymazlığın akışına bırakarak, savururcasına ömrümü harcayarak unuttum. Bende bıraktığın boşluğu, anlık sevmelerle doldurarak unuttum. Seni unuttum, ne kadar unutuluyorsa.

İçimden bir parçaydın, benden bir parça. Gidişinle yarım kalmam bu yüzden. Sevgiden uzak oluşum, senin benden uzak oluşun kadar. Güzeli güzel yapan güzel görmektir, güzellikler benden uzak, kararıyor nereye baksam, aydınlıklar uzak. Sen benim seven yanımdım, güzel tarafım, sevgi benden uzak. Ne kadar sürecek bu ayrılık, ya çağır ben geleyim, ya sen gel artık. Gelişinle güneş doğacak.

Küçük bir busenin dudağımızda bıraktığı tadın mutluluğunu, yalnız kendimize saklasak. O tarifsiz duygunun ahengine kapılsak rüzgarla uçan gül yaprağı gibi. Sevmelerin doruğuna tırmansak, nefessiz kalsak terden sırlıslam, yorgun bitap ve içimizdeki kamçıl原因 heyecanın titrekliliyle konuşsak ne dediğimizi duymadan, saçmalasak. Bakışsak birbirimizle, durgunlaşsak öylece, sonra tekrar yakınlaşsak kaçamak ve ürkek. Küçük bir tebessümün, yanaklarımızda anlatılmayan, yaşanan hislerine dalsak.

Sorma söylemem, mahcup olurum, dile gelemem, harap olurum. Sessiz sedasız yaşarım viran kalbim de sevgiyi, ürkek dokunuşlarım da gör hislerimi. Ne çok şey anlatıyor yere bakışlarım, utangaç tavırlarımda duy sesimi. Suskunluğun arkasına gizlendirme beni. Kaçamak cevaplarım ele verir, sorma ne olur, sorma gör halimi. Dile gelmez sevdanın suskunu oldum, bu yüzden mahcupluğum, bitirme beni.

Geliyorum, yılların özlemini doldurdum gönlüme, kavuşmanın sevinciyle geliyorum. Hasret yanıklarına sevgini süreceğim, sarılıp kokunla acımı dindireceğim, mutluluk topladım sevda bahçesinden göz yaşıyla sulanmış, sana layık mutluluklar getiriyorum. Coşku var içimde, taşıyorum sevinçten, kabıma sığamıyorum. Gülücüklerle geliyorum.

Üşüyorum senden uzaklarda, karanlıklardayım, yaşamın güzelliklerini göremiyorum. Soğuk ve nemli hayatım, rutubet kokusu var kalbimde. Uyku yok gözlerimde, en son ne zaman gülmüştüm güneşe bakıp anımsamıyorum bile. Sen gittin, ben bittim. Tüm güzelliklerin kaynağı senmişsin.

Sessiz sedasız bir sevda geçti kalbimden, sevdalıya sezdirmeden. Sevmiş olmanın mutluluğunu yaşadım tek başına. Sevgi dolu gözlerle seyretmeyi alemi, sevgiliyi görmeyi her zerrede. Sevgiye dair kelimeler kullanmayı, sevgiyle konuşmayı, her sestem sevgiliyi duymayı yaşadım. Sevginin sarhoş eden havasını, mest eden kokusunu tattım. Sevmeyi yaşadım, sevgi tuttum, sevmelere dair adımlar attım hayatımda, sevmeyi anladım. Bir sevda geçti kalbimden, sevdim. Sevmenin değerini anladım sevmeyi bildim.

Sevgisiz, içi boş aşklarda buldum kendimi, belki de teselliydi. Kendimi haklı gösterme bicimi incinen guruma, sensizde yaparım deme şekli. Neyse, hiç birinin yok önemi. Ben aslında her aşkta sana ait bir şeyler aramışım çaresizce. Sevdami, yerle bir edip ayaklar altına almışım, yanılmışım. Şimdi, kendimi kaptırdığım hırslımı ve senden ayıran gururumu kandil yaptım karanlığıma, canım yansa da.

Benim inceden sızlayan kabuk tutmuş, sevda yaralarım var, kanamaya meyilli. İçimde yıllardır devam eden suskunluk, kalbimde yaşatmayı sürdürdüğüm sevgiliye vurgunluk var. Hasretim yaralarımın haykırıyor afaka, özlemim kaşınıyor. Can yakan, göz yaşartan sızılarım var. Bir anlatsam ağlarsın, bir anlatsam ağlarım, benim ağladıkça rahatlayan yanım var, dokunma sakın. Anlamsız geçen her günün içimde büyüyen boşluğu var dipsiz ve kara zindan. Düşersen kaybolursun, açma sakın dudaklarımı. Bakışlarımdan gör, sessiz sedasız, usulca, sakın yakınlaşma, bende aşkın yakıcı bir tarafı var.

Sevda acılarıyla parçalanan yüreğim de en güzel şeydin sen. Nasıl anlatayım. Gonca güldün mesela açılmayan, güneşin ılık yönüydün, gecenin soğuşunu ve karanlığını yırtarcasına, yeni umutlar açarcasına, değdiği yeri ısıtırcasına, öyleydin hayatımda. Dokunmaya kıyamadığım, kozasından yeni çıkan kelebek misali ürkek ve narin. Her sevdadan darbe yemiş kalbimin en güzel yanıydın, gülümseyince gülümsetendin. Sen kalbimde açan son çiçeğimdin, bu sebepten gidişim. Ne kadar anlatsam da bilemeyeceksin.

Bir Őir yazdım seni anlatan. Ne kadar sözlere geliyorsa o kadar, kelimelerin yettiği kadar seni anlatan. Okudum seni. Sen demek sevda demek, sevdayı okudum. Sen demek güzel olan ne varsa hepsinin özeti demek. Okudum tekrar tekrar okudukça her tekrar da yeniden aşık oldum, sende aşkı okudum, okudukça sen oldum, seni kendimde buldum. Bir Őir yazdım sana beni anlatan, benden sana varan.

İçimde fırtınalar kopuyor bilemezsin, bir volkan gibi patlamaya hazırım. Dokunsan setlerim yıkılacak sevgimin basıncından, sel olup akacak durmaksızın. Alevler sarmış bedenimi, her zerrem sıcak. Yanık kokusu dolduruyor havayı, dokunsan yanarsın. Sözlerimde gizli çaresizliğim, kendi bedenimde çıkmazlardayım, esarettayım. Dokunsan zincirlerim kopacak. Koşacağım rüzgara karşı, uçsuz bucaksız, durmaksızın. İçimde bastırduğım duygular var kaynamakta. Bilemezsin ne haldeyim.

Üşüyen bir yanım var içimde sana dönük, sen yoksun, ateşim sönük. Kıvılcım ol gerisini ben hallederim, ıslak kuru ne varsa kendime benzetirim alev olup, sen yoksun. Satır aralarında aradım, aşka ait tüm yazılanlarda. Bıkmadım, usanmadım, yılmadım aradım hala aramaktayım. Ölçüsüz, şartsız şurtsuz aramaktayım. Ben yanmaya hazırım, sen yoksun. Üşüyen bir yanım var içimde yanmaya hazır, sen yoksun.

Sana gitme diyeceğim, dinlemeyecek gideceksin nereye gittiğine bakmaksızın, uzaklaşacaksın kaçarcasına. Başka sevgiler arayacaksın kendine, başka sevgililerde kaybolacaksın. Umursamayacaksın zamanın nasılda hızla sona doğru yaklaştığını, anlamayacaksın. Bende bıraktığın yanını unutacaksın o an için. Sarılmanı, koklamanı, yaşadıklarını, adımı, aşkı, sana yanıklığımı. Bir gün hatırlayacaksın lazım olduğu anda bulamadığın yanını, seven tarafının bende kaldığını ve ben, bekliyor olacağım sabırla aramanı. Sana gelme demeyeceğim çünkü dinlemeyecek geleceksin. Nedenine bakmaksızın kendini yanımda bulacaksın soluklanırcasına. Git şimdi.

Sana Aşık oldum, hissettiğim ve adını koyamadığım karmaşıklık, Aşk'sa. Özlüyorum mesela yanında olmayınca, huzursuz oluyorum sesini duymayınca. Arayıp saatlerce konuşmak istiyorum. Utanıyorum mesela yanında. Gözlerine bakamıyorum, ne yapsam nafile, ürkekliğimi gizleyemiyorum. Ben daha önce hiç yaşamadım bu duyguları, bilmiyorum. Hep seni düşünüyör, geceleri uyuyamıyorum. Sen dolu günler düşlüyorum mesela. Eğer aşk ise bu başıma gelen, aşk yanmaksa, ben yanıyorum.

Her güne yeni umutlarla başlar insan. Sonra tükenir, hüsrana uğrar insan. Yeniden, yeni umutlar ekilir geceden sabaha yeni gelen güne dair, yeni umutlar yeşertir bir önceki hasat boş çıkmış olsa da. Gözler, içeriden gelen isteklerle birleşir, eller kenetlenir, yüzünde oluşan tebessüm nedensiz değildir. Umutlar coşar gönlünde bir sonraki güne, yaşam denilen olgu yenilenir. Güneşin doğuşu yeni günün habercisidir, her yeni gün yeni umutlar ekilir yaşama.

Kayıp giden sevgilinin kalbinde bıraktığı boşluğu dolduramazsın ne yapsan da. Hep içinde kalacak, hep aranılacak, özlem duyulacak. Hiç olmadık anlarda hatırlanacak sevgili. Hiç kimse onun gibi olamayacak, diğerlerinde hep o aranılacak boşluğun dolsun diye. O ve diğerleri olacak düşüncelerinde. Daha iyi, daha güzel tesellileri bile kandırmayacak. Her seferinde akla değil kalbe sorulacak, kimi seversen sev o boşluk dolmayacak, yer bile yapmayacak. Neden? Nedeni yok, sen sevdin her şeyden öte çekip gitse de, hala seviyorsun gerisi hikaye.

Kırık bir kalp kaldı elimde, güneşin tüm kıvrıklığıyla gündüzden gidişi gibi. Geçici bir güzellik bırakır ardında, kendine benzetir değdiği yeri, her yer kızıl. Hayran olursun batışına, kapılırsın mehtabına, aşık olursun. Düşünemezsin gerisini, bu güzelliğin geçiciliğini, birazdan gecenin geleceğini, üzerine karanlığın ineceğini unutturur sana. İşte son buseye kapıldı kalbim, kendime geldim, Sen gitmişsin.

Bırakıp gitmek ne kadar kolaydır yaşam denen yolda, karşına çıkan zorlukları. Pes edip vaz geçmek, kapatıp gözlerini, görmezden gelmek kolay. Yokmuş gibi yapmak, umursamamak, yanından geçip gitmek kendine zor gelenlerin. Hayatta hep kolayı seçmek, sahte sevgilerde vakit geçirmek, duyarsızca ömrü zayi etmek kolay. Sıradan olmak, gerçekte asla sevmemiş olmak, bana göre değil.

İşte, sende gidiyorsun her şeyi bir kenara bırakıp, hayatı boşlayıp gidiyorsun. Sırladığım acıların ağırlığını devirip omzundan, hafiflercesine gidiyorsun. Ardında bıraktıklarını, seven dostlarını, kalpten gelen dostça, şeklen değil gönülden yanında olanları üzmemek için çabalıyorsun. Oysa ne çok istedim yüküne bir omuz atayım, bir nefeslik de olsa gülsün gözlerin, ben seyredeyim. Durmaksızın akan zaman fırsat vermedi diyelim. Şimdi sen gidiyorsun, ben içimde oluşacak boşluğu sesiz bir vedanın sonunda sensizlikle dolduracağım.

Seyrine doyamayan gözlerim, şimdi boşluğa bakıyor anlamsızca. Işığı kalmamış. Ardından, beraberinde götürdüklerinin yokluğunu yaşıyorum sonuna kadar. Sevgiden yoksun, sevinçlerden yoksun. Anlamını yitirdi yaşam, nerede hata yaptım sorusunun cevapsızlığı en büyük yaram, sızlıyor durmaksızın. Alışkanlıklarmış hatam, sıradanlaştırmışım seni, dile gelmez sancılarım var sensizliğin çaresizliğinde kayboluyorum. Anladım, sevginin sadece sevmek olmadığını, sevdiğim kadar sevmeliymişim. Geç farkettim.

Yalnızlığımın beni bunaltan karanlığın da arayışlarımın bittiği anda güneş gibi umutlarıma doğansın. İçerimde yeniden bir şeyleri kıpırdatan, taşlarımı yerinden oynatan, olmaz dediğim ne varsa olduranımsın. Heyecanla atmaya başlayan ürkek kalbimin ve utangaç halimin sebebi, tekrar canım diyebilmenin vermiş olduğu sevinç ve yüzümde beliren tebessümün kendisisin. Gönlümün kıyısında yanacağını bile bile o ilk adımı atansın. Sen artık benim kadınımsın.

Öyle çok severim ki sevgiye boğarım. Şımartırım umursamazca, sahiplenirim. Gönlüme bir girdin mi çıkamazsın. Gönlüm alev topu sende yanarsın, bıcarsın, razıysan gir. Nedenlerim, olmaz benim. sınırlarım olmaz, doymam aşkı tatmaya, dur duraklarım olmaz. Bazen ağzımı bıçak açmaz susarım, bir dokunuş yeter donar kalırım, çok konuşurum bazen saçmalarım, anlayamazsın bıcarsın, razıysan gir. Uzaktan sevmelere, içten gelen candan kelimelere, kadınınım demeye razıysan gir.

Körpe aşıklar gibi oldum. Düşündükçe ürperiyorum, heyecan sarıyor bedenimi. Bir bakıyorum ismini sayıklıyorum kendi kendime, göz önünde, deli oluyorum, olsun. Ben seni de, deliliği de sevmeye başlıyorum. Uzun zamandır tatmadığım, unutmaya yüz tutmuş duygular canlandı, sana doğru açan sevdalar filizleniyor içimde. Uzanmak, dokunmak istiyorum tenine, olmayacak biliyorum, mani olamıyorum isteklerime. İnceldiğim yerden kopuyorum.

Ben sana yasak, sen bana uzak olarak yaşanacak bu Aşk. Deli gibi durmaksızın öldüresiye arzular kamçılacak bizi. Hasret kor alev yakarken içimizi, her şeyden çok dokunmak isterken birbirimize, nefeslerimizi hissetmeyi yüzümüzde. Özlem artacak, kavuracak ikimizi. Aramızda yollar, aramızda yıllar, yaşayacağız aşkı, kül olup savrulacağız sevda meltemiyle. Sen bana yasak, ben sana uzak yaşanacak bu aşk.

Sana açıyorum kendimin saklı yanlarını, yalnız sana karşı bu yaşanılanlar. Kalbimde birikmiş hislerim var benim. Dışa vurulmamış, yıllardır yalnızlıkla üstü bastırılmış. Taşıp ortaya saçılmasın diye acısa da canım, zorlasa da beni, telkinlerden etrafına setler yapılmış. Olmazlarla sindirmeye çalıştığım duygularım var benim. Sen, ne yaptın bana nasıl yaptın bilmiyorum ama yıkıldı bentlerim, pişman değilim.

Sessizliğin karanlıklarda bıraktı, önümü göremiyor endişelere çarpıyorum durmadan. Düşüncelerimle yokluyorum hayallerimi, tasa kaplıyor bedenimi. Göğsüm daralıyor panikliyorum nefes alamayacağım sanki, alışık değil gözlerim sensizliğe. Her an bir hataya takılıp düşecek gibiyim, hüznümlendim. Mahzunluğumun sonunda ışık olsun merhaban. Sensizliğin acısını yaşamak da tat veriyor, kendimi dinledim seni işittim.

O kadar uzaksın ki bana, uzaklığına oranla o kadarda bensin aslında. Bütün duygularım sen, bütün hislerin ben, bir elmanın iki yarısı gibi, yok mesafelerin önemi. Uzansam dokunamam, koklayamam saçlarını, konuşamam sesini duyarak, sarılamam sıkıca doyasıya içerime alırcasına. Dizlerine yatamam, gözlerine bakamam, ellerini tutup bütün gururumu bir kenara atıp ağlayamam mesela. O kadar uzaksın ki bana, o kadar da yakınsın duygular da. Yakınlığın kadar bensin aslın da.

Bırakıp gittin aniden neden? Kendinden bile gizlediğin, dokununca sızlatan, can acıtan yerlerine mi değdim bilmeden. Sen şimdi bir yalan mı olacaksın hayatımda. Bir yıldız gelip geçen anlık ümitler yeşerten ve kendi küllerini toprağıma serpen. Ben, gönlümdeki küllerle mi teselli bulacağım yeniden.

Birlikte geçirdiğimiz zamanların hafızamda kalanı kadarsın, ne eksik ne fazla. Bakıyorum da hep iyi yanların kalmış hatırımda. Seninle ilgili olumsuz bir şeyler arıyorum, kurcalıyorum aklımı alt üst ediyorum, bulamıyorum. Gülümseyişin ne güzeldi, sen gülerdin bahar gelirdi, aklım dağılırdı doyamazdım. Şimdi ben cevapsız soruların peşinde harcıyorum kendimi, yıprandım. Bir tek resim bile yok senden geriye elimde kalan, yarım kalmış sevda, yüreğimde sızısın. Hafızamda kalan kadarsın.

Seninle dolu hatıraların ağırlığını taşıyamıyorum artık, yoruldum. İzin ver yükümü devireyim sol yanıma ve sensiz devam edeyim yaşam denen bu yola. Kendimle konuşmaktan, hayattan kopmaktan, geceleri gündüz, gündüzleri hiçe saymaktan yoruldum. Hiç olmayacak bir umuda tutunmaktan nasır tuttu kalp. İzin ver kendimi bırakayım sağ yanıma. Sessiz sedasız, sensiz geçsin kalan günlerim. Kendime kızmaktan, yıllardır sürdürdüğüm bu kavgadan yoruldum.

Sevmek. Hiçbir şeyi umursamadan sevdiğinle zaman geçirmek. Onunla uyanmak yeni bir güne, güneşi gözlerinden, camdan içeri giren ışığın nazikçe dokunduğu teninden seyretmek. İçinde hissetmek mutluluğu. Heyecandan göğüs kafesini kırarcasına çarpan kalbini onun eliyle bastırıp sakinleştirmek. Dudaklarından dökülen o en güzel kelimeyle, seviyorum deyişiyile ürpermek, tekrar tekrar sevinmek, her tekrarda yeniden ama daha fazla Sevmek. Hayatın bu kadar güzel olduğunu daha önce hiç fark etmemişim. Bu kadar güzel, bu kadar anlamlı ve dopdolu.

Bazen sevgiyi uzaktan yaşamak daha güzeldir, daha anlamlı. Uzaktan sarılmak, sözlere saklanan utangaç kelimelerle, bakışlarla sevişmek kaçamakça, yakınlaşmadan. Bir tebessüm yıkar bütün duvarları, sevgiye sınır koyamazsın, sevgi coşar. Kendimi tutarım sanırsın, yanılırsın. Küçük bir buseye kapılır anlamazsın, ırmak olur sevgiliye taşarsın. Bazen uzaktan sevmek en güzeldir sevginin. Sevmiş olmayı sevmek, sevgiye el değirmemek.

Öyle bir anda o kadar çok ihtiyacın olur ki sevgiliye, anlatamazsın. Konuşmasa da olur sözlere gerek yok. Bir bakış, bir dokunuş, sıcaklığını hissettiğin omuzu ve samimi bir çift kolun nazikçe sarması yeter. İçinde biriken tuzlu ve yıllanmış göz yaşları pınarlarından fişkirircasına, bütün gururunu yıkarcasına boşalır gözlerinden. Daha sıkı bastırışın başını omuzuna, kokusuyla dolarsın. Ne çok ihtiyacın vardır aslında, ben bana yeterim, yaşamı tek başına da göğüslerim maskesi düşer bir anda.

Sevgim yetmedi sana. Oysa ben, sen sev diye feda ettim senden gerisini ve inan hiç bir şeyin senin beni sevmen kadar yoktu değeri. O kadar doldurmuşsun ki kalbimi, gayrılar giremedi. Ahhhhh. İnsan seçimleri kadardır bu hayatta. Ben sen kadarım, sen dünya, şimdi sensiz sevdamla baş başayım hala.

Tut ellerimden bilinmezliğin içerisindeyim. Hiç tatmamıştım böyle duyguyu, içimde boşluk sınırsız, bırakma düşerim. Yok oldu, hiç oldu, son buldu inan yaşama dair biriktirdiklerim. Aslında seni beklemişim ve sana varmak için durmadan, yılmadan her acıda bir diş izi bırakarak dudağımda, gece gündüz hayatın ağırlığıyla adım adım ilerlemişim. Şimdi karşında duramıyorum, üşüyorum, gözlerim doluyor, yaşlar süzülüyor yanağımdan peşi sıra tutamıyorum. Hoş gör acemiliğimi suskunluğum hayretimdendir, sevginin kapladığı bir kalbim var. Tüm bedenimle birlikte senin. Kabul etmezsen düşerim.

Yalnızlığım soğuk geçeler gibi, üşüyorum. Donuk yüreğim ve biliyorum ki bunlar son günlerim. Düşlerimdeki sen ışık oluyorsun gülüşünle zifiri zindan karanlığıma. Duygularım dibe vurmuş, vurgun yemişim sevgisizliğimde. Artık bıraktım kendimi insafın ve acıların dikenini can yakan تنها köşelerine. Son bir gayretle uzanıyor ellerim, takati yok inan düşecek birazdan yıldırgan bedenimin yan tarafına. Hayatımda ki en güzel şeysin sen, en son anda gelen. Son dileğim sen, son isteğim. Sarıl, içim ısınsın aydınlat gözlerimi son gördüğüm şey güzellik olsun. Sen olsun.

Senden bana kalan, seni beklemek. Onun için kalbim beklemekten vaz geçmeyecek. Sımsıkı tutunmuş yüreğim yollarına. Her sabah yeni umutlar besleyerek. Beni yıkılmaktan tutan tek şey seni beklemek. Gelip gelmeyeceğinin yok önemi. Konu seni de beni de çoktan geçti, razıyım ufka bakıp dalmalara. Sensizliğin karanlığında ışık seni beklemek, sevdam beklemekten vaz geçmeyecek.

Yüreğim yangın yeri, bu yüzden susmalara vurdum kendimi yakmasın kimseyi. Ben taşırım özlemi, hasreti, yarım bir sevdanın can yakan yönlerini. Bırak bende kalsın, incitemem kimseyi kıyamam. İçerimde yaşarım, acılarım kendime. Sezdirmem kimseye ne kadar sürse de, baktım olmadı alır başımı giderim bilinmezliğe. Acılanmış insanı pişiren, gönlüm kor alev. İçerime akan yaşlarımın dumanında boğuluyorum.

Şimdi anladım sevginin acıtan tarafını, tattım sonuna kadar. Göz yaşların akmasın diye ısırđın dudaklarının kanamasıymış. Göğsünün tam ortasına inen baskı, ciğerlerindeki sızı, midedeki sancıymış, bıçak yarası. Hiç bilmezdim boğazıma düğümlenen kelimelerin bu kadar can yakacağını. Şimdi anladım, ter edilmekmiş bir anda hiç olmamış gibi.

Sen bana sunulan, telaşlı ve heyecanlı bir şekilde apar topar paketini yırtarcasına açtığım, karşıma çıkana hayran olduğum, sevinç çılgılığımı bile bastıran suskunluğumun sebebi bir armağan. Herkes den gizleyip kendime sakladığım, تنها köşelerde kalbimden çıkartıp baktığım, öpüp kokladığım, sonra yine kalbime sırladığım bir armağansın. Aşkını tattığımsın.

Geliyorum, yıktım bütün duvarları, boşlayıp zamanı, hiçe sayıp varımı, binek yapıp aşkıma sana geliyorum. Tüm sevgimi aldım yanıma, özlemimi, hasretimi, sana dair her ne varsa hepsini alıp yanıma, sevinçten, heyecandan titrer bir halde koşarcasına geliyorum. Düşündükçe seni, gözlerini, sözlerini, ben dolu yüreğini. Aşkım en saf halini yaşayacağım seninle, uçarcasına geliyorum. Aç kollarını, bedenim sarsın bedenimi bırak yaksın razıyım, o kadar susamışım ki sevgiye, gönlümü kadeh yaptım sana geliyorum.

Aşkın meyi birikmiş gamzelerine her gülüşünde. Gülen yüzünü görmeye geldim. Kapalı gözlerim senden gerisine, sunduğun kadarını içmeye geldim. İçip kana kana her yudumda sarhoş olup kendim den geçmeye geldim. Ummana bakmak gibi gözlerine bakmak, gözlerin den ummana dalmaya geldim. Zamansız, mekân sız aşkın var ben de hiç bir yere sığmayan, gönlüme sıgmış. Gönlümü önüne sermeye geldim. Susamışım sana, hararetim gayet derin, aşkınla yanmışım kül kokar içim ne çok özlemişim şimdi fark ettim. Seninle senden sana geldim.

Zamanın bilinmezliği, gecenin sessizliğiyle birleştiğinde hüznün çöker kalbime. Kapılar bir bir kapanır, örtülür perdeler, uzar gider anlamsız başı boş geceler. Geçmek bilmez uzar saatler. Hüznün çöker kalbime, karanlık iner, bedenim titrer, kararır gözler, düşünceler, sen dolu düşler. Umutlar çekilir birer birer, yalnızlık gelir girer gitmemecesine.

Neredesin? Kaç gün oldu sesini duymayalı, kaç gün oldu elini tutmayalı, dalıp giderek gözlerine bakmayalı. Sarhoş eden, kendimden geçiren, buralardan alıp farklı diyarlara götüren sevgiyi hissettiren gülüşünü, sana eşlik ederek tatmayalı. Yüreğim titriyor düşündükçe neredesin?

Seni düşünmek, resmine bakıp dalıp gitmek, tebessüm etmek sesini işitmek iç kulağında. Kalbimde seni seyretmek, resmine bakıp seni düşünmek, sıcaklığını hissetmek. Her daim taze. Sevinmek, yokluğunda teselli seni düşünmek.

Saat gecenin bir yarısı, yalnızlığın tam ortası, seni düşünüyorum gözlerim kapalı. Dilimde nereden takıldığını anlayamadığım tuhaf bir şarkı, kalmadı hayatın hiç bir anlamı. Ne dünü, ne şimdiyi, ne de yarını, sadece seni düşünüyorum gözlerim kapalı. Saat gecenin bir yarısı, bilinmezliğin tam ortası, adımlarken ıslak kaldırımları seni düşünüyorum zihnim kapalı, aşkımı.

Seni sevmekten başka hiç bir şey bırakmadı bende bu sevda.
Seninle başladı, aslında ilk kıvılcımdın, o kadardın, şimdi sende
kalmadın. Ben ise çoktan yandım, artık sevdayım.

Bilir misin bazen tarifsizdir duygular, içindekini dışa vuramazsın ya. Ramak kalır acıya tutunmaya, saatler zamansız, zaman ağlar ya. En sonun da tutamazsın kendini ne yapsan da boştur, coşar ya duygular aşkına.

Ben senin uğruna ne umutlar tükettim. Yıllar geçti üstünden hala tüketmekteyim. Ne kadınlar girdi soğuk hayatıma, senin sıcaklığını hissetmekteyim. Değeri yok zamanın, bitecekmiş kime ne. Bütün varlığımla seni sevmekteyim, vazgeçilmezimsin.

Dile getirmiyorum diye sanma sevmiyorum, her Şeyden, kendimden, seni senden çok seviyorum. Bunu dile getiremiyorum, gözlerine uzun uzun bakıŐım bu yüzden, ellerini tutuŐum bu yüzden. Bir dokunuş daha çok Şey anlatır bin kelimeden seni seviyorum.

Mutluluk yanında olmak. Konuşmaya gerek yok, soluğunu duymak sıcak. Gözlerine bakmak derin. Ellerini tutmak mutluluk. Sevgiyi kelimelerle sınırlandırmamak, saçlarını koklamak tutkuyla. Sana sarılmaya doymamak mutlu olmak.

Gidiyorsun ya, Őimdi benim canım acıyacak, yųređimde inceden sızlayan, kanayan bir yaram olacak. Onun için gųzlerim sana bakmakta uzun uzun. Son bir kez gųlųmse, sensiz yarınlarımda hatırdaki kalan en gųzel anı olsun.

Güle benzer benim sevgim, ruhuma dokunan kokusu vardır.
Dikenidir sana duyulan tarifsiz özlemim, canımı acıtan sızı vardır.

Bırakıp giden sevgilinin, geride kalan yarım sevdasını canlı tutmak ban kalan. Bir umut. Bir umut için çabalamak yıllarca.

Ben konuşmayı beceremem. Elime yüzüme bulaşır kelimeler ne zaman söz söylesem, dilim dolaşır. Ama, iyi bilirim dinlemeyi, sen anlat dilediğince, kelimem ol. Anlat benim yerime de, dokunuşlarım eşlik etsin. Sen de bir şeyler söyle deme. Gülen gözlerinle içimi eritiyorsun.

Cevabını bildiğin Şeyler sorma bana, zorlama ne olur.
İnceldiğim yerdeyim koparım sonra, dağılır aklım, dolanır
düşüncelerim yere düşerim. Kıyma bana.

Orada mısın? Yokluğun zindan karanlık, yokluğunda nefes alamıyorum. Sessizliğe gömülüyor kulaklarım. Hüsrân örtülüyor üzerime. Yokluğun ateşten gömlek, sarıyor bedenimi. Bense üşüyorum gözlerim görmeyince seni.

Küçük yalanların içine hapsedmişim kendimi. Sahte mutlulukların geçici sarhoşluğunda kaybolmuştum, aydım! Şimdi, kendi doğrularımın baş başa ve yalnızım. Sancısı kalp acıtan özlemlerim var.

Umutlarla tükettim kendimi, sevgilere yenildim ve her sevda bir yara açtı bağrımda. Son bir parça kalmış geriye bana dair. İşte, o son parçaydı sana verdiğim. Son bir yara daha ve ben bittim.

Susma, dudaklarına vurduğun kilit açılısın diye paraladım kendimi. Suskunluğuna eş değer zindan yok, karanlıkta koyma beni kaçırıp gözlerini. Bir gülüşüne feda ettim kendimi, mahrum bırakıp heba etme beni.

Sorma ne olur, son çırpınışlarım, son damlalarım. Konuşmaya mecalim, verecek cevabım yok. Akışına bıraktım kendimi, hayat denen bu hırçın nehrin. Biliyorsun, seni sevdim ve sevgimdir sana emanetim. Sus sorma nedeni belli gidişimin.

Hasret ekili gönlümde, tepemde özlem, sevda biçiyorum elimde
umutlarım, seni diliyorum.

Sensizliğin kavurucu sıcaklığında yandı sevdalarım. Kalbim hasat sız kaldı. Yılmadım, bir güler yüzünle bahar gelir, yeniden yeşerir sevdalar, bu farkındalığı bırakmadım.

Güneş ısıtsın içimizi, rüzgar dolaşsın tenimizde ılık ve narin, ipeksi bir his bıraksın üzerimizde. Sevdanın en yumuşak tarafı kucaklasın bulut misali. Seviyoruz bir birimizi her şeye rağmen, bu yeterli. Aramızda yıllar, aramızda yollar olsa da.

Gün bitmiş, güneş gitmiş yeni beklentilere cevap vermeye. Ben çekilmişim kendi yalnızlığıma. Özenle serpiştirdiğim hatıralarda dolanıyor, senden kalanlarla avunuyorum.

Sevdanın yakan tarafı kaldı bende, dudaklarının tadı. Hani çıkmasın diye göz yaşlarım, tutarken gayretle, düğümlenmişti ya boğazımda, hala orada. Baskı var yüreğimde, yangınım kendime. Her gece, candan bezdiren sancılarım var.

Sen, telaşlı ve heyecanlı, nereden geldiği belli olmayan şaşkın bir yıldız gibi kayıp giderken gözlerimin önünden, bütün uzuvlarım sana dikkat çekmiş. Kalbim göğsümü yararcasına çarparken, gerçekleşirdi inan tüm dünyayı istesem. Oysa ben, seni diledim, umutla beklemekteyim.

Aşk'tı bizimkisi. Aşka dair her ne varsa yaşadık birlikte. Biz aşkı, kalplerimizden içtik, tadına vardık. Biz aşkı, birbirimizde yaşayarak anladık.

Hiç bir şey konuşmadan geçen bakışmaların, neler anlattığını dile getirebilseydim eğer, ömrüm konuşmakla geçerdi. Bir dokunuşun binlerce kelimeye bedel olduğu anlar yaşadık seninle, şimdi mazide kalmış olsa da. Anımsadıkça mutlu oluyorum.

Uykusuz geçen gecelerin sabahında, doğacak güneş gibisin benim için. Büyük bir heyecanla gelsin diye yollarına sevinçler ektiğimsin. Kapım aık sana sonuna kadar, sormadan girebilirsin.

Biliyorum, bunca bekleyişin sonunda gelmeyeceğini kabul etmemek ve direnmek, aslında unutulmuş olmanın korkusundandır. Evet, korkuyorum, hala seviyorum.

Bekliyorum. Elimden, beklemek dışında başka bir şey gelmiyor oluşudur beni üzen. Bekliyorum. Gözlerimi ufka yatırmadan, hayattan soyutlanıp, yaşamdan kopmadan, tırnaklarımı geçirircesine sıkı sıkı ve soğumasın diye koynumda tuttuğum sevdami bırakmadan, bekliyorum. Düşüncelerim seninle, her an gelişine hazır halde. Sanki, hiç gitmemişsin gibi.

Hüzünlerim oldu benim. üzüntülerim, kederlerim. Bazı bazı yaşlandı gözlerim. Sevinçlerim oldu benim. Tebessümlerim, gülmelerim, bazı bazı kabına sığmaz oldu neşelerim. Sevmelerim oldu benim. Menfaatsiz, beklentisiz, çıkar gözetmeden doldu kalbim. İnsan olmayı anladım, tattım bütün duygularını hayata dair ne varsa. Yaşadım, yaşamdan haz aldım.

Bitmek tükenmek bilmeyen gelgitlerin arasındayım. Sayısız fısıltılar var kulağında. Sonu gelmeyen fırtınalar. Bilinçsizce savruluyorum bir o yana bir bu yana. Gözlerim kapalı, zihnim kapalı, ağzım kapalı, senden yoksun olmanın ağırlığı altındayım, iz bırakıyor yanağında gözyaşlarım, sancılarım can yakıyor. Buğulu bir nem, rutubet her yanımda, gönlüm kapalı.

Üzülme diyorum kendime. Telkinlerim birbirini izlemekte, her ses, her kelam hep aynı, üzülme. Üzülme diyen tarafım bile üzgün, gel de üzülme.

Bekliyoruz hala. Akrep yelkovanla yarışırcasına, ömrümü tüketmek için koşarcasına aksa da zaman, bekliyoruz hala. Geride sana ait bıraktıklarınla, sevda adına tutunduklarımla. Devre dışı bırakmışım aklımı, geleceksen gel artık. Bensiz kalacaksın ona korkuyorum.

Ben, her günün sabahında yeni umutlar ekiyorum gün ışığına. Hasadım, boşa çıksa da gün batımında, yılmıyorum. Yeni umutlar çimliyorum karanlık gecenin ardından, hüsrânımı yararcasına gelecek sabaha. Bu kaçınıcı tekrar, bırakmıyorum. Tutunacak tek dalım, tek çaremsin. Vazgeçemiyorum.

Zorlamayı bırakalı çok oldu, inat etmeyi de öyle. Alışmalıyım sensizliğe boyun kesip, yenildiğim asla değişmeyecek olan gerçeğe. Ben seni asla yeterince sevedim, senin beni sevdiğin kadar ve sen gittin.

Bazen akışına bırakmak lazım hayatı, öylesine yaşamak, durulmak ve susmak lazım. Hiç bir şeyi anlamlandırmamak. Bırak gitsin, tutmaya zorlama yapamayacaksın, sen istesen de istemesen de akıp gidecek zaman. Kaybettiklerine değil, elinde kalanlara bakacaksın, yaşayacaksın her şeye inat.

Gitme. Sana yalan söyleyemem senden öncekiler gibi, hazır değilim sensizliğe. Aşkın tadı varken yüreğimizde gitme. Yasak olmasıydı bu kadar güzel kılan belki de. Yasağa, karşı koymuş olmanın vereceği, yaşanacak hazlar var daha gitme. İçim haykırıyor kal diye. Geçici öfkelerinden arında dinle duyacaksın, gitme. Kelimeler düşüyor dağarcığımdan, uçurumdan düşen taşlar gibi. Bak gözlerime, görmek istediğini göreceksin gitme. Dilerim sevgin galip gelir öfkene, bizi bir anda bitirip gitme.

Bazen bir anı aniden çıkıverir gizlendiği yerden, canın acır. Ama yine de sevinirsin nedensizce. Gülümser bulursun kendini ister istemez, şu söz dökülür ağzından, neyse. Çünkü sevmişsindir.

Ruhuma dokunuyor sana dair sarf edilen kelimeler, ürpermem
bu yüzden, bu yüzden uzun uzun dalıp gitmelerim.
Üşümekteyim sensizlikte, gözlerin nerede?

Gelip gelmeyeceğın belli olmadığı halde, sımsıkı sarılmışım seni beklemeye. Ellerimi kenetlercesine, çölde su içercesine, ekmek gibi, nefes gibi, olmazsa olmazcasına, bırakmamacasına seni beklemek. Çaresizliğimin içerisinde bana kalan tek şey beklemek.

Küçük, masum yalanlar söylüyorum kendime seninle ilgili, bir gün geleceksin. Söz geçmiyor yüreğime, bir nefeslik mola olsun. Yoksa, kaybolacağım bu girdapta. Farkındayım, ne kadar masum olsa da yalan aslında, gelmeyeceksin bu seferki gidişin ardından.

Yokluğunda oluşan kalp yaralarım sensizlik basacağımdudaklarımı ısırarak. Soluk kesen acılarım olacak, tutulmayan göz yaşlarım. Üzerine sessizlik saracağım. Oluşacak izleri, ansızın çekip gidişini, kabulleneceğim.

Kelimelere bürünmemiş cümleler kurduk bakışmalarla konuşurken. Kulaklarımıza çarpan soluklarımızın ahengin de huzur bulduk seninle. Hiç dokunmadan, zamandan, mekandan sıyrılmış, sen ve ben kalmamış hazlar yaşadık seninle. Şimdi yüreğim de bıraktığın boşluğa dünyayı koysam, nokta kadar yer kaplamaz.

Hiç bilmezdim ayrılığın sadece bedensel boyut ta yaşandığını. Sevmişsen eğer gerçekten, çekip giderken kalbinin onda kaldığını ya da, nereye gidersen git kalbinde taşıdığını. Sevginin, zamandan ve mekandan öte yaşandığını. Aramızda yıllar, aramızda yollar, aramızda nice aşklar var yaşanmış. Sen şimdi nerede, kiminle ne hal üzeresin bilmiyorum lakin, işte yine düşüncelerim de ve kalbimdesin hala taze. O son bakıştan kalan, ince ve derin bir çizik, sızlayıp duruyorsun.

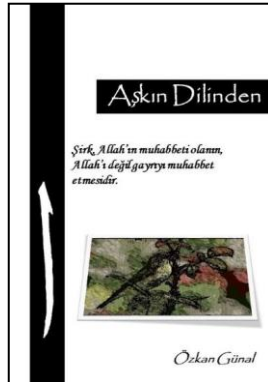
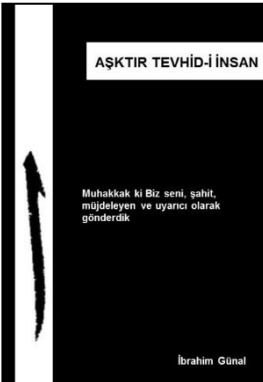
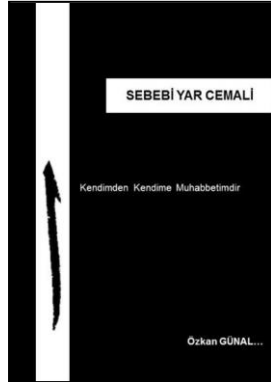
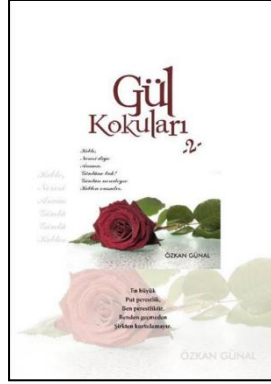
Kalp bahçemde şımarık çocuk edasıyla, yerinde tutmayan heyecanla, oradan, oraya koşturan güzel, ayağının değdiği yer yeşilleniyor, yeni yeni çiçekler filizleniyor sana benzeyen. Sen, kalbimin her köşesin de kendini seyrediyorsun. Gülüşündür çiçekleri besleyen.

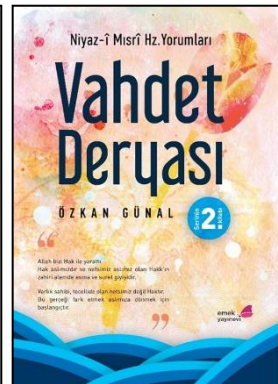
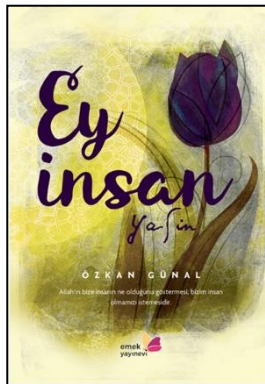
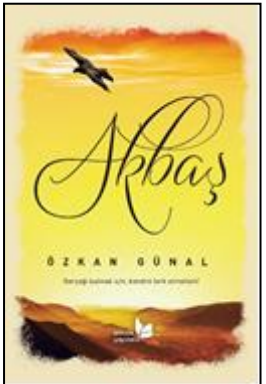
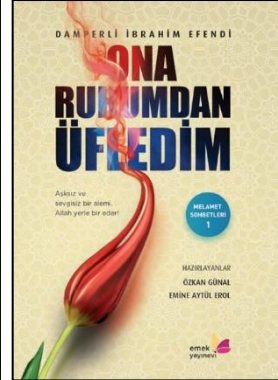
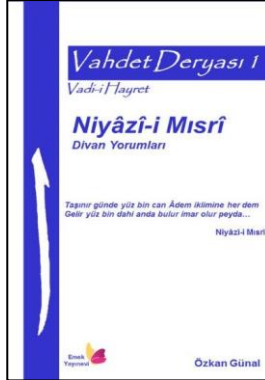
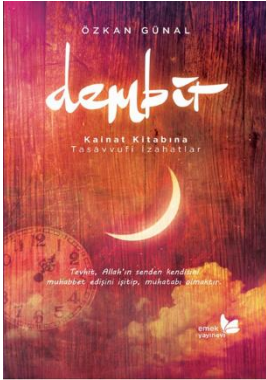
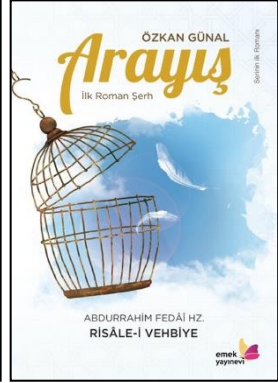
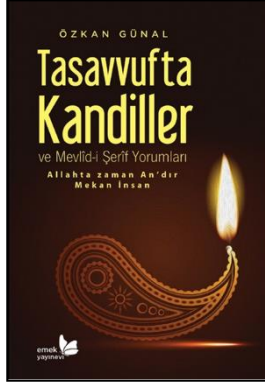
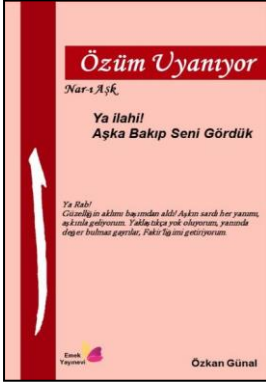
Bak, yine güneş, geceyle sarmaş dolaş oluyor dünyayı kucaklarken gözlerimin önün de. Birazdan görülür hale gelecek karanlığa gizlenmiş her ne var ise. Apar topar yüzümü yıkamalıyım, kalabalığın içerisindeki yalnızlığım gelecek telaşlı adımlarla dolan sokaklardan. Bu döngü, daha ne kadar sürecek.

Suskun yüreğim, sevdam suskun. Bu yüzden dil dudak oynamaz oldu, kelimelerin oluşturduğu cümleler dağarcığım da hapis. Oysa, çıldırtan haykırışlarım var içim de. Olmaz duvarlarını yıkıp, firari bir halde soluksuz bırakıncaya kadar sürecek haykırışlar. Duyar mısın? vardığın yerde.

Sözün bittiği yerdeyim. Tüm kelimeler söylendi ve tükendi, şimdi susma zamanı. Susmak, beklemek sabırla. Kalplere ekilen sevgi tohumları yeşersin diye, güneş olmak, yağmur olmak zamanı. Lafla yürümüyor bu gemi, yelkenleri dolduran rüzgar olmak zamanı, sevda deryasında.

*Yazarın
Diğer
Kitapları*

SEVGİYE DAİR

Kırık bir kalp kaldı elimde,
güneşin tüm kızılığıyla
gündüzden gidişi gibi. Geçici bir
güzellik bırakır ardında, kendine
benzetir değdiği yeri, her yer
kızıl. Hayran olursun batışına,
kapılırsın mehtabına, aşık
olursun. Düşünemezsin gerisini,
bu güzelliğın geçiciliğini,
birazdan gecenin geleceğini,
üzerine karanlığın ineceğini
unutturur sana. İşte son buseye
kapıldı kalbim, kendime geldim,
Sen gitmişsin.

Emek
Yayınevi

